

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΤΡΙΜΕΛΟΥΣ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΚΑΚ/ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝΕΝΣΤΑΣΗ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΑΚΥΡΟΤΗΤΟΣ

(ΚΑΤ' ΑΡΘΡΟΝ 171 Κ.Π.Δ)

Νικολάου Μιχαλολιάκου του Γεωργίου, κατοίκου Πεύκης Αττικής, οδός 25^η
Μαρτίου 26.

Ο κατηγορούμενος δια των πληρεξουσίων δικηγόρων υπερασπίσεως, ανέπτυξε προφορικά και κατέθεσε και γραπτά, για καταχώρηση στα πρακτικά, τα ακόλουθα.-

Ι. Σύμφωνα με το άρθρο 173 παρ. 2 ΚΠοινΔ, από τις απόλυτες ακυρότητες που αναφέρονται στο άρθρο 171 ΚΠοινΔ, όσες αναφέρονται σε πράξεις της προδικασίας, μπορούν να προτείνονται ωσότου γίνεται αμετάκλητη η παραπομπή στο ακροατήριο.-

Είναι νομικώς αυτονόητο, ότι ακυρότητες οι οποίες προτάθηκαν μεν, αλλά δεν εκδόθηκε γι' αυτές βούλευμα, δεν έχουν καλυφθεί με κανέναν τρόπο και επομένως επιτρέπεται αυτές να επαναφερθούν και ενώπιον του Δικαστηρίου.

Πρέπει να επισημανθεί ότι οι ακυρότητες, οι οποίες προτάθηκαν μεν, αλλά δεν εκδόθηκε γι' αυτές διάταξη παραπεμπτικού βουλεύματος, εσφαλμένα και κατά παραβίαση του νόμου δεν κρίθηκαν από δικαστικό όργανο, συνεπώς, εφόσον στην προκειμένη περίπτωση, δεν υφίσταται ένδικο μέσο ώστε να κριθεί η παράλειψη κρίσης του Δικαστικού Συμβουλίου, εφόσον πρόκειται για απόλυτες ακυρότητες, όπως εν προκειμένω, εξακολουθούν να υφίστανται και μεταφέρονται στη διαδικασία στο ακροατήριο. Ο νόμος το μόνο που απαιτεί από τον κατηγορούμενο είναι η πρόταση των απόλυτων ακυροτήτων μέχρι την αμετάκλητη παραπομπή του κατηγορουμένου στο ακροατήριο (έτσι ρητά η παρ. 2 του άρ. 173 ΚΠΔ). Από τη στιγμή που ο κατηγορούμενος θα προτείνει τις απόλυτες ακυρότητες υφίστανται πλέον ενεργές και λειτουργούσες καταλυτικώς, σε νομικό επίπεδο, και αν το Δικαστικό Συμβούλιο δεν τις κρίνει, δεν καλύπτονται και θα κριθούν από το Δικαστήριο, αφού ο τελικός

κριτής και των ακυροτήτων της προδικασίας είναι το Δικαστήριο, που έχει δικαιοδοσία και αρμοδιότητα να κρίνει σύμφωνα τα θέματα της ποινικής διαδικασίας, είτε προδικασίας είτε κύριας διαδικασίας στο ακροατήριο.

Πρέπει να επισημανθεί, αν και νομικώς αυτονόητο, ότι υφιστάμενες και προταθείσες απόλυτες ακυρότητες της προδικασίας, μη κριθείσες από το Δικαστικό Συμβούλιο, επηρεάζουν τη νομιμότητα και την εγκυρότητα της παραπομπής του κατηγορουμένου στο ακροατήριο, συνεπώς επηρεάζουν την νομιμότητα και την εγκυρότητα της διαδικασίας στο ακροατήριο και για αυτό ορθώς και νομίμως κρίνονται από το Δικαστήριο.

Εξάλλου, διαφορετική εκδοχή θα ήταν αντίθετη με το άρθρο 20 του Συντάγματος, με το οποίο καθιερώνεται η αρχή της προηγούμενης ακρόασης, αλλά και με τα άρθρα 6 και 13 της ΕΣΔΑ.

II. Εν προκειμένω στη διάρκεια της προδικασίας της προκειμένης υποθέσεως, υποβάλαμε, τις από 12.08.2014 (δύο) και από 13.10.2014 (μια) ενστάσεις απόλυτης ακυρότητας της προδικασίας. Οι ενστάσεις μας αυτές (οι οποίες βρίσκονται στη δικογραφία και αποτελούν ένα ενιαίο σύνολο με την παρούσα), συνοψίζονται στα εξής:

- A) Δυνάμει της πρώτης, από 12.08.2014, ένστασης, προσέφυγα ενώπιον του Δικαστικού Συμβουλίου και ζήτησα την ακύρωση της προδικασίας, λόγω παραβίασης των υπερασπιστικών μου δικαιωμάτων κατά τη λήψη απολογίας μου από αστυνομικούς της ΓΑΔΑ και, συγκεκριμένως, επειδή [παρά το, ως εκ περισσού υποβληθέν, σχετικό αίτημά μου] δεν μου χορηγήθηκαν, όπως είχα δικαίωμα, αντίγραφα της δικογραφίας και προθεσμία πριν εξετασθώ.-
- B) Δυνάμει της δεύτερης, επίσης από 12.08.2014, ενστάσεως των υπολοίπων, αναφερομένων σ' αυτήν κατηγορουμένων, ζητήσαμε, όλοι μας, την ακυρότητα της, μέχρι τότε, προδικασίας, επειδή: α) Η σύλληψή μας και η άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος μας επιχειρήθηκαν χωρίς την προηγούμενη άρση της ασυλίας μας, όπως προβλέπεται στο άρθρο 62 του Συντάγματος. β) Δεν κληθήκαμε να παράσχουμε εξηγήσεις πριν από την έκδοση «παράστασης», με το οποίο «βεβαιωνόταν» η από μέρους μας τέλεση ηξιοποίνων πράξεων. γ) Πολιτειακοί παράγοντες παραβίασαν το

Τεκμήριο Αθωότητάς μας και τις, κοινώς αναγνωρισμένες, Αρχές της Αμεροληψίας και της Ανεξαρτησίας της Δικαιοσύνης. δ) Γενικότερα παραβιάστηκαν βασικές αρχές της προδικασίας, ήτοι δα) διέρρευσε στον τύπο (απόρρητο) ανακριτικό υλικό, δβ) παρέμειναν στη δικογραφία ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα, δγ) η Ειδική – Ανακρίτρια Εφέτης αρνήθηκε να εξετάσει τη συντριπτική πλειοψηφία των μαρτύρων υπεράσπισης που ζήτησα να εξεταστούν (κάλεσε, κατ' επιλογήν της, μόνο τους 2 εκ των 13) και. ε) Δεν υπήρξε η (κατά το Σύνταγμα και το νόμο αξιούμενη) νόμιμη άδεια για την άσκηση της, κατά τα προεκτεθέντα, συμπληρωματικής ποινικής δίωξης.-

Γ) Τέλος, δυνάμει της τρίτης, από 13.10.2014, ενστάσεώς μας, ζητήσαμε, όλοι οι κατηγορούμενοι βουλευτές, την ακύρωση πράξεων της προδικασίας, λόγω νέας παραβίασης του Τεκμηρίου Αθωότητάς μας, που προέκυψε από δημόσιες δηλώσεις πολιτειακών παραγόντων, οι οποίοι ελάμβαναν ως δεδομένη την ενοχή μας και διακήρυσσαν ως βεβαία την παραπομπή μας σε δίκη (υπονοώντας ή/και διακηρύσσοντας ως βεβαία και την καταδίκη μας), ώστε, κατά συνέχεια των προηγηθεισών δηλώσεων αναλόγων παραγόντων, επηρέαζαν, εκ προοιμίου, την Δικαστική Κρίση, πράγμα στο οποίο, φρονούμε, και απέβλεπαν.-

III. Ο Εισαγγελέας Εφετών Αθηνών, κ. Ισιδώρος Ντογιάκος, στον οποίον διαβιβάστηκαν οι ανωτέρω ενστάσεις, με την από 15.10.2014 πρότασή του, υιοθετώντας εντελώς εσφαλμένη, κατά την άποψή μας, αιτιολογία, πρότεινε προς το Δικαστικό Συμβούλιο α) την απόρριψη των ενστάσεών μας και β) την παραπομπή μας σε δίκη, το δε Συμβούλιο Εφετών, αναφέρθηκε καθ' ολοκληρίαν στην πρότασή του. Ωστόσο, με την ανωτέρω πρότασή του, ο Εισαγγελέας Εφετών, κατ' επέκταση δε και το Δικαστικό Συμβούλιο, παρέλειψαν παντελώς, ο πρώτος να προτείνει και το δεύτερο να αποφανθεί, για την παραπάνω ένσταση/ισχυρισμό μας, ότι παραβιάστηκε το Τεκμήριο της αθωότητας μας κλπ εξ αιτίας δηλώσεων πολιτειακών παραγόντων (βλ. ανωτέρω, παρ. Β! υπό γ! ένστασή μας).-

Ειδικότερα, με την από 12.08.2014 ένστασή μας, μεταξύ άλλων, είχαμε υποστηρίξει, επί λέξει, τα εξής:

II. Απόλυτη ακυρότητα της προκαταρκτικής εξέτασης, της ποινικής δίωξης και της τακτικής ανακρίσεως, λόγω παραβίασης των παραγράφων 1 και 2 της του άρθρου 6 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου.

α. ΠΕΡΙΣΤΑΤΙΚΑ

Μετά την άσκηση της κατά τα ανωτέρω άκυρης ποινικής δίωξης εναντίον μας, οι α'-στ' από μας, που είχαμε (παρανόμως, φυσικά!) συλληφθεί, οδηγηθήκαμε ενώπιον του Ανακριτή του Ν. 4022/2011, κ. Σπυρίδωνα Γεωργουλέα [στον οποίον, δυνάμει της με αριθμ. 490/28.09.2013 πράξης του Τριμελούς Συμβουλίου Διοικήσεως του Πρωτοδικείου Αθηνών, είχε διαβιβαστεί η δικογραφία] για να απολογηθούμε. Οι δ', ε' και στ' από μας, απολογηθήκαμε την 02.10.2013 και μετά το πέρας της απολογίας μας, αφεθήκαμε ελεύθεροι με περιοριστικούς όρους, οι δε α' και β' από μας, που απολογηθήκαμε την επομένη, 03.10.2013, κρατηθήκαμε προσωρινά, παρά την ανυπαρξία επιβαρυντικών στοιχείων σε βάρος μας.

Μην μας πείτε ότι δεν προκαλεί (αλγεινή!) εντύπωση η πρωτόγνωρη για την Ελληνική πραγματικότητα και Ελληνική δικαιοσύνη ταχύτητα α/ 22/09/2013 η παραγγελία, β) 28/09/2013 το πόρισμα, γ) 28/09/2013 η δίωξη δ) 28/09/2013 η πράξη ανάθεσης σε Ανακριτή («διαφοράς») του Ν. 4022/2011 (έστω και αν δεν είχαμε πράξη «διαφθοράς») όλα πήγαν σαν την μπίλια του μπιλιάρδου...

Παράλληλα, το χρονικό διάστημα των πέντε ημερών, από τη σύλληψή μας μέχρι τις απολογίες μας, η υπόθεσή μας αποτελούσε την κεντρική είδηση σε όλα, σχεδόν, τα μέσα μαζικής ενημέρωσης της Χώρας. Ειδικότερα, το περιεχόμενο της δικογραφίας, που είχε σχηματισθεί σε βάρος μας, είχε διαρρεύσει στον τύπο και το διαδίκτυο και, διάφοροι, κρατικοί και πολιτικοί, αξιωματούχοι, εξέφραζαν, με τρόπο χυδαίο και κατά προκλητική παραβίαση του τεκμηρίου αθωότητας, τη βούλησή τους για την πολιτική και φυσική εξόντωσή μας. Οι περισσότεροι ακραίες εκδηλώσεις, όμως, προέρχονταν από τον ίδιον τον Πρωθυπουργό της Χώρας, Αντώνη Σαμαρά, αλλά και από τους Υπουργούς της Δικαιοσύνης, Χαράλαμπο Αθανασίου και Δημόσιας Τάξης, Νικόλαο Λένδια, ενώ ιδιαίτερη μνεία πρέπει να γίνει στο γεγονός ότι ο Πρωθυπουργός παρουσίαζε απροκάλυπτα (και μάλιστα σε πολιτική ομιλία του εκτός Ελλάδας) την σύλληψή μας σαν επιτυχία της Κυβέρνησής του.

Ενδεικτικώς παραθέτουμε τα ακόλουθα αποσπάσματα από εφημερίδες των ημερών εκείνων, όπου, εκτός από ειδήσεις, φιλοξενήθηκαν δηλώσεις και συνεντεύξεις β. Ειδικότερα:

Στην εφημερίδα «ΑΞΙΑ» της 28-29/09/2013, δημοσιεύεται συνέντευξη του Πρωθυπουργού, Αντώνη Σαμαρά, σύμφωνα με την οποία, την ημέρα που συλληφθήκαμε, δήλωσε:

«Είναι Νεοναζί. Η Δημοκρατία μας έχει τα όπλα για να τσακίσει τέτοια φαινόμενα. Και την εγκληματική δραστηριότητα των ταγμάτων εφόδου θα την τσακίσουμε»

Στην εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» της 28-29/09/2013, αναφέρονται τα εξής:

«...το πρωθυπουργικό επιτελείο διαπίστωσε εκ των πραγμάτων ότι δεν μπορούσε να συνεχίσει στην ίδια ήπια γραμμή ...έτσι κυριάρχησε η «σκληρή γραμμή», βασικός εισηγητής της οποίας ήταν ο υπουργός Δημόσιας Τάξης, Νίκος Δένδιας. Το θέμα της σύλληψης βουλευτών της Χρυσής Αυγής τέθηκε στο τραπέζι...»

19.3. Στην εφημερίδα «ΑΠΟΨΗ» της 28-29/09/2013, αναφέρονται τα εξής:

«Θα τους τυλίξουν στο άρθρο 187 του Π.Κ. ...Με όπλο το άρθρο 187 του Ποινικού Κώδικα, η κυβέρνηση έχει βάλει στόχο να τυλίξει σε μια κόλλα χαρτί όλη τη Χρυσή Αυγή... να ζηλώσει το κακό από τη ρίζα του επιχειρεί το Υπουργείο Προστασίας του Πολίτη εκτελώντας σαφέστατη εντολή του Μεγάρου Μαξίμου: «να μην ξεφύγει κανείς»»

Στην εφημερίδα «ΑΞΙΑ» της 28-29/09/2013, δημοσιεύεται δήλωση του, βουλευτή του κυβερνώντος κόμματος, Προκόπη Παυλόπουλου:

«Θα μπορούσε να χαρακτηριστεί και τρομοκρατική οργάνωση»

Στην εφημερίδα «τα Έθνη της Κυριακής» της 29.09.2013, αναφέρονται τα εξής:

«Η ΜΥΣΤΙΚΗ ΣΥΣΚΕΨΗ ΥΠΟΥΡΓΩΝ – ΕΙΣΑΓΓΕΛΕΩΝ...το βράδυ της Παρασκευής ο υπουργός Δικαιοσύνης που βρισκόταν σε συνάντηση με τους κ. Δένδια, Μιχελάκη και Βορίδη με θέμα τη νομοθετική ρύθμιση για την αναστολή χρηματοδότησης της Χρυσής Αυγής, ενημερώθηκε από τον αντεισαγγελέα Χ. Βουρλιώτη ότι το «πόρισμα» που έδενε την οργάνωση είχε ολοκληρωθεί. Αμέσως ενημερώθηκε και ο πρωθυπουργός».

Στην εφημερίδα «Πρώτο Θέμα» της 29.09.2013, αναφέρεται:

«με προσωπική εντολή από τον Πρωθυπουργό κ. Αντώνη Σαμαρά ερρίφθη ο κόβος για τη μετωπική και ολοκληρωτική σύγκρουση της εννομούμενης πολιτείας με τη Χρυσή Αυγή. »

Στην εφημερίδα «Real News» της 29.09.2013, δημοσιεύεται δήλωση του τότε Υπουργού Εσωτερικών, Γιάννη Μιχελάκη, σύμφωνα με την οποία: «Έχουν εγκληματική οργάνωση, συμμορίτικη και μάλιστα παραστρατιωτικού χαρακτήρα.»

Στην εφημερίδα «Τύπος της Κυριακής» της 29.09.2013, δημοσιεύεται συνέντευξη του Υπουργού Δημοσίας Τάξης, Νικολάου Δένδια, σύμφωνα με την οποία:

«είναι συνοθύλευμα νεοναζιστών, φασιστικών, παγανιστικών και λούμπεν στοιχείων του υποκόσμου, το οποίο, με το μανδύα του «αντισυστημικού» και του «αντιμνημονιακού» προσπάθησε να αλώσει κάθε τομέα κοινωνικής δράσης...Η προσωπική μου άποψη είναι ότι πρόκειται για εγκληματική οργάνωση. Αν είχα αμφιβολίες δεν θα είχα προβεί σε συγκεκριμένη ενέργεια....»

Στην εφημερίδα «Ελεύθερος Τύπος» της 30.09.2013, δημοσιεύεται δήλωση του Υπουργού Δημοσίας Τάξης, Νικολάου Δένδια, σύμφωνα με την οποία:

«Η Χρυσή Αυγή δοκίμασε τις αντοχές της δημοκρατίας. Σήμερα εισπράττει την απάντηση από το κράτος»

Στην εφημερίδα «ΠΡΩΤΟ ΘΕΜΑ» της 01.10.2013, δημοσιεύεται δήλωση του Πρωθυπουργού, Αντώνη Σαμαρά στην Αμερικανοεβραϊκή Επιτροπή στην Νέα Υόρκη, σύμφωνα με την οποία:

«ο κ. Σαμαράς παρέσχε διαβεβαιώσεις για την αποφασιστικότητα της κυβέρνησης να αντιμετωπίσει το φαινόμενο»

19.11. Τέλος, στην εφημερίδα «Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ» της 01.10.2013, αναφέρεται:

«ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΕΞΑΡΓΥΡΩΣΕΙ ΤΗΝ ΕΞΑΡΘΡΩΣΗ ΤΗΣ Χ.Α....ο πρωθυπουργός Αντώνης Σαμαράς άρχισε τον κύκλο των επαφών που έχει στις ΗΠΑ, προβάλλοντας σε πρώτο πλάνο το χτύπημα στη Χρυσή Αυγή. Στην ομιλία του στο Αμερικανικοεβραϊκό Συμβούλιο, έδωσε τη διαβεβαίωση ότι «στην Ελλάδα δεν υπάρχει χώρος για Νεοναζι και ανοχή για τον εξτρεμισμό» και προσέθεσε πως οι ηγέτες της οργάνωσης έχουν συλληφθεί και θα έχουν δίκαιη δίκη με όλες τις δικονομικές εγγυήσεις»

Όλα τα παραπάνω είναι εξαιρετικά σημαντικά, όπως παρακάτω, θα αναλυθεί. Σοβαρότερο, όμως, όλων, είναι αυτό που αναγράφεται στην εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» της 28-29/09/2013 (παραπάνω παρ. 19.2), ότι, δηλαδή, σε σύσκεψη του πρωθυπουργικού επιτελείου, κυριάρχησε η σκληρή γραμμή βασικός εισηγητής της οποίας ήταν ο Νίκος Δένδιας και ότι το θέμα της σύλληψης βουλευτών της Χρυσής Αυγής τέθηκε στο τραπέζι. Ανάλογα γράφονται και την «ΑΠΟΨΗ» (παραπάνω

παρ. 19.3). Από αυτά αποδεικνύεται ότι το θέμα της ασκήσεως ποινικής δίωξης και τήρησης της γραμμής, που να οδηγεί σε σύλληψη εκπροσώπων του Κοινοβουλίου, δεν ήταν ζήτημα αποφάσεως της Δικαιοσύνης και της Δικαστικής Εξουσίας, με τήρηση των Νόμων του Κράτους, αλλά της Εκτελεστικής Εξουσίας, δηλ. της Κυβέρνησης! Θαυμάστε τους!!

ii.

Περαιτέρω, κατά το χρονικό διάστημα μετά την απελευθέρωση των δ', ε' και στ' από μας και μέχρι την απολογία των α' και β' από μας, που, επαναλαμβάνουμε, είχε οριστεί για την επομένη ημέρα, σύσσωμα τα μέσα μαζικής ενημέρωσης προέβαλαν την αποφυλάκισή μας από αναπάντεχη (!) έως παράνομη (!) και αποτέλεσμα ολιγωρίας (!), ενώ χαρακτηριστική ήταν και πάλι η αντίδραση του πολιτικού κόσμου. Ενδεικτικά, παραθέτουμε τα ακόλουθα αποσπάσματα από το διαδίκτυο και τις προημένες εφημερίδες της 03.10.2013. Από τα αποσπάσματα αυτά προκύπτει το έντονο ενδιαφέρον κυβερνητικών παραγόντων, αλλά και μελών του κοινοβουλίου, για την σε βάρος μας υπόθεση, οι οποίοι, εξακολουθώντας να παραβιάζουν το τεκμήριο αθωότητας, έσπευδαν να δηλώσουν ότι το ότι αφεθήκαμε ελεύθεροι δεν σημαίνει ότι είμαστε και αθώοι! Από αυτούς ο Γ. Μιχελάκης, εν ενεργεία Υπουργός Εσωτερικών, τότε, δήλωσε, με νόημα, αναφερόμενος στη μη προσωρινή κράτηση των δ', ε' και στ' από μας: «μήπως βιαζόμαστε λίγο», προαγγέλοντας, έτσι, ολοφάνερα, αυτό που θα ακολουθούσε. Ακόμα, όμως, πιο χαρακτηριστικές ήταν οι δηλώσεις των εκπροσώπων της αντιπολίτευσης, οι οποίοι, απροκάλυπτα, καταλογίζουν την μη προφυλάκιση των δ', ε' και στ' από μας σε αδυναμία της Κυβέρνησης. Καλούν, λοιπόν, ρητά και έμμεσα την Κυβέρνηση (δηλ. την Εκτελεστική Εξουσία) να ποδηγετήσει την Ανάκριση (δηλ. την Δικαστική Εξουσία). Θαυμάστε τους και αυτούς! Παραθέτουμε:

Ο Υπουργός των Εσωτερικών, Γ. Μιχελάκης, σε συνέντευξή του, την 02.10.2013, στον ραδιοφωνικό σταθμό «ΣΚΑΙ», δήλωσε:

«Μήπως βιαζόμαστε λίγο; ... Υπάρχουν διώξεις και κατηγορίες για κακουργηματικές πράξεις και αυτό δεν πρέπει να το ξεχνάμε... το γεγονός ότι οι τρεις εκ των τεσσάρων βουλευτών της Χρυσής Αυγής αφέθηκαν ελεύθεροι δε σημαίνει ότι δεν έχουν τελεστεί κακουργηματικές πράξεις»

Ο Πρόεδρος του κόμματος Δημοκρατική Αριστερά (ΔΗΜΑΡ), Φ. Κουβέλης, σε συνέντευξή του, την 02.10.2013, στον ραδιοφωνικό σταθμό «REAL», δήλωσε:

«Βρισκόμαστε σε ένα κλίμα πολιτικής πόλωσης. Το γεγονός ότι δεν εκρίθησαν προφυλακιστέοι οι βουλευτές της Χρυσής Αυγής δεν σημαίνει

ότι έχουμε ολοκληρωμένη την κρίση της δικαιοσύνης. Η προφυλάκιση δεν είναι προκαταβολή ποινής, είναι ένα μέτρο για την αποτροπή άλλων γεγονότων. Προϋπήρχε αυτή η κατάσταση. Θα έπρεπε να έχει ακολουθηθεί μια διαδικασία με νηφαλιότητα και ψυχραιμία, η οποία δεν υπήρξε. Η νομιμότητα, η λειτουργία των δημοκρατικών θεσμών είναι η απάντηση σε όποιον παρανομεί και σε όποιον θέλει να προβεί στον εκφασισμό της κοινωνίας. Αυτή η νομιμότητα δεν υπηρέτηθηκε».

Ο βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Α. Παπαδημούλης ανάρτησε στο διαδίκτυο (συγκεκριμένα στο twitter) την ακόλουθη δήλωση:

«Αν ήταν να τους αφήσουν ελεύθερους προς τι αυτό το πόσο με τις χειροπέδες; Η πολιτική-επικοινωνιακή διαχείριση από την κυβέρνηση πάσχει... Η εγκληματική δράση και οι απεχθείς ιδέες των Ναζί, δεν είναι υπόθεση μόνο δικαστική. Απαιτεί και πολιτικό-ιδεολογικό αγώνα. Ούτε βήμα πίσω!»

Ο βουλευτής του ΣΥΡΙΖΑ Π. Σκουρλέτης, ως εκπρόσωπος τύπου της αξιωματικής αντιπολίτευσης, δήλωσε:

«Το γεγονός ότι είναι ελεύθεροι δεν σημαίνει ότι είναι αθώοι...»

Η εφημερίδα «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» της 03.10.2013, έφερε τίτλο:

«ΑΙΣΧΟΣ για τη λειτουργία της Δημοκρατίας...Είτε η δικογραφία δεν έχει δέσει τους κατηγορούμενους είτε ανακριτές και εισαγγελείς ολιγώρησαν»

Δημοσίευμα στην εφημερίδα «ΤΑ ΝΕΑ» της 03.10.2013, έφερε τον τίτλο:

«ΑΠΟΦΑΣΗ – ΣΟΚ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΝΑΚΡΙΤΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΧΡΥΣΑΥΤΙΤΕΣ...Ελεύθεροι να προκαλούν!»

Στην εφημερίδα «Η ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΤΩΝ ΣΥΝΤΑΚΤΩΝ» της 03.10.2013, αναφέρεται:

«Με την πλάτη στον τοίχο Δένδιας και Αθανασίου. Εκνευρισμός στην κυβέρνηση για τους χειρισμούς των δύο υπουργών με τη Χρυσή Αυγή. Βολές κατά Βορίδη. Εφιάλης για το Μαξίμου, το ενδεχόμενο μη προφυλάκισης και των Μιχαολιάκου Παππά»

Επιβεβαιώνεται, έτσι, απολύτως και μάλιστα από τα πιο υπεύθυνα χείλη, αυτά που γράψαμε λίγο παραπάνω στις παρ. 19.12 και 20 (στο τέλος) του παρόντος. Θαυμάστε τους, και πάλι, όλους!

Το χειρότερο, όμως, όλων ήταν το εξής:

*Μετά την προσωρινή κράτηση των δ', ε' και στ' από μας, οι Υπουργοί Δικαιοσύνης και Δημοσίας Τάξης, **Χαράλαμπος Αθανασίου** και **Νικόλαος Δένδιας**, τηλεφώνησαν ο ίδιοι στην Προϊσταμένη του Πρωτοδικείου Αθηνών (επομένως και της Ανάκρισης), κ. **Τσάμη**, προκειμένου να επέμβει στη διαδικασία της Ανάκρισης και, συγκεκριμένα, προκειμένου να **ζητήσει την προσωρινή κράτηση των α' και β' από μας**, που δεν είχαμε απολογηθεί ακόμα, **έστω και χωρίς την ύπαρξη στοιχείων**. Αυτό αποκάλυψε, στον δ' από μας, ο τότε γραμματέας της κυβέρνησης (του Υπουργικού Συμβουλίου) **Παναγιώτης (Τάκης) Μπαλτάκος**. Σύμφωνα δε πάντοτε με τον τότε Γενικό Γραμματέα της Κυβέρνησης, **Π. Μπαλτάκο**, είχε προηγηθεί τηλεφώνημα του ίδιου του Πρωθυπουργού της Χώρας, **Αντωνίου Σαμαρά**, προς τους ανωτέρω Υπουργούς **Χαράλαμπο Αθανασίου** και **Νικόλαο Δένδια** με το οποίο τους ζητούσε **παρέμβαση στη Δικαιοσύνη**. Για την αποκάλυψή του δε αυτή, (επειδή, ο άνθρωπος, είπε την αλήθεια) ο **Μπαλτάκος** **απολύθηκε, λαιδωρήθηκε, ίσως δε και να διώχθηκε** (δεν πιστεύουμε ότι θα το τολμήσουν, ίσως γιατί τον φοβούνται με/για όσα ξέρει!).*

*Επιβεβαιώνεται, έτσι, απολύτως αυτό που προανέγγειλε ο τότε υπουργός των εσωτερικών **Γιάννης Μιχελάκης**, σε συνέντευξή του, την 02.10.2013 στο ραδιοφωνικό σταθμό «ΣΚΑΙ», όπως ρητώς αναγράφηκε λίγο παραπάνω στην παρ. 20.1!*

*Για τα παραπάνω πρωτοφανή, ο δ' από μας, που είμαι εν ενεργεία Βουλευτής του Ελληνικού Κοινοβουλίου, την 09.04.2014, κατέθεσα, μαζί με άλλους, **γραφτή πρόταση**, που καταχωρήθηκε στα πρακτικά της Βουλής, για **σύσταση Εξεταστικής Επιτροπής**. Στο εν λόγω αίτημα περιέλαβα και το **κείμενο του διαλόγου μου με τον Π. Μπαλτάκο**, ο οποίος, ας μην ξεχνούμε, ήταν τότε ο Γενικός Γραμματέας της Κυβέρνησης! Το σχετικό χωρίο του αιτήματός μου, όπως έχει καταχωρηθεί στα επίσημα πρακτικά της Βουλής, έχει ως εξής:*

*«Την Τετάρτη 02 Απριλίου 2014, ο εκ των υπογραφόντων την παρούσα Βουλευτής Αττικής **Ηλίας Κασιδιάρης**, κατέθεσε στα πρακτικά της*

Βουλής το διάλογο που είχε με τον μέχρι πρότινος Γενικό Γραμματέα της Κυβέρνησης Παναγιώτη (Τάκη) Μπαλτάκο σχετικά με τις διώξεις και τις προφυλακίσεις σε βάρος στελεχών του Λαϊκού Συνδέσμου-Χρυσή Αυγή.

Το πλήρες κείμενο του διαλόγου έχει ως εξής:

«Ηλ. Κασιδιάρης: Όταν, κατ' αρχήν, όταν βγήκα εγώ, τι έπαθε ο Σαμαράς, μπορείς να μου πεις;

Τ. Μπαλτάκος: Ήταν στην Αμερική τότε.

Η.Κ.: Ναι, ήταν στην Αμερική, αλλά εγώ έχω μάθει ότι έπαθε εγκεφαλικά.

Τ.Μ.: Σοκ και δέος! Χαμός έγινε, της π... Δεν με πήρε εμένα, του 'χα πει ότι αυτά που κάνεις... του τα είχα πει. Δεν θα μου έλεγε εμένα γι' αυτό το πράγμα. Πήρε τους άλλους δύο και τους γ... τα πρέκια. Τον Αθανασίου και τον Δένδια: «Με κοροϊδέψατε, με δουλέψατε, τι είναι αυτά, ξεφτιλίστηκα». Γιατί είχε κάνει την προηγούμενη μέρα δήλωση στα αμερικανικό σιωνιστικό συνέδριο ότι «τελείωσε, τους έδεσα, τους έδεσα, γεια σας», και την άλλη μέρα βγαίνετε εσείς.

Η.Κ.: Με τους ανακριτές που μας αφήσανε, εκεί στο επίμαχο στάδιο, τι έγινε; Γιατί αυτοί το γυρίσανε κωλοτούμπα μετά, αφ' ότου αφήσανε εμάς, μετά που πήραν τους άλλους το γυρίσανε κωλοτούμπα.

Τ.Μ.: Σας αφήσανε για τον απλό λόγο ότι δεν υπάρχουν στοιχεία.

Η.Κ.: Ναι, ωραία δεν υπήρχε τίποτα.

Τ.Μ.: Και δεν τους πήρε κανείς τηλέφωνο να τους πιέσει, γιατί το θεωρούσαν όλοι αυτονόητο... όλοι θεωρούσαν σαν δεδομένο ε, τι θα κάνει ο ανακριτής; Ο ανακριτής όμως δεν είχε κανένα στοιχείο. Κανένα.

Η.Κ.: Ούτε για τους άλλους είχε όμως...

Τ.Μ.: Μα με τους άλλους ήτανε... (κάνει την κίνηση κλήσης στο τηλέφωνο και τηλεφωνικής συνομιλίας)

Η.Κ.: Ποιος την έκανε τη ζημιά εκεί;

Τ.Μ.: Και οι δύο.

Η.Κ.: Δένδιας, Αθανασίου;

Τ.Μ.: Ποιος άλλος να το κάνει...

Η.Κ.: Και τι λέει ο Σαμαράς γι' αυτά; Έχει συναίσθηση του τι γίνεται;

Τ.Μ.: Όχι, στην αρχή δεν είχε... τώρα όμως που είδε τα γκάλοπ... αυτός νόμιζε, σαν μεγαλοαστός που είναι, ότι όλα αυτά τα τρομερά «2% -μου λέει- θα πάνε». Του λέω: «Εγώ σου λέω 20% θα πάνε», Μου λέει: «Είσαι μωλ...».

Η.Κ.: Ποιος του 'πε να τα κάνει αυτά;

Τ.Μ.: Πρώτ' απ' όλα φοβάται για τον εαυτό του. Επειδή εσείς τον κόβετε από το να έχει προβάδισμα από τον ΣΥΡΙΖΑ.

Η.Κ.: Κόβει ψήφους 'ντάξει;

Τ.Μ.: Είναι λογικό.

Η.Κ.: Κι επειδή του κόβουμε ψήφους δηλαδή, θα μας βάλει φυλακή;

Τ.Μ.: Τον π... απίστευτο πράγμα, απίστευτο.

Η.Κ.: Κι αυτά που είπε ο Ρουπακιώτης;

Τ.Μ.: Αυτό είναι σίγουρο, αφού το 'κανε την εβδομάδα που θα πήγαινε εκεί.

Η.Κ.: Η Κουτζαμάνη, αυτά τα πράγματα που έκανε, που εγώ πράγματι είχα τις πληροφορίες ότι ήτανε δεξιά και με το γράμμα του νόμου.

Τ.Μ. (κάνει το σταυρό του)

Η.Κ. Θεούσα.

Τ.Μ.: Ναι.

Η.Κ.: Πώς τα 'κανε αυτά τα αίσχη με τον Βουρλιώτη και με το στήσιμο αυτού του «πορίσματος»;

Τ.Μ.: Την πείσανε ότι «είναι παγανιστές, ειδωλολάτρες, ναζί, και ότι είναι αντίθετοι με τον χριστιανισμό».

Η.Κ.: Ποιος την έπεισε γι' αυτά τα πράγματα;

Τ.Μ.: Ο Αθανασίου κι ο Δένδιας.

Η.Κ.: Να πας στον εισαγγελέα και να πεις ποιοι έστησαν όλη αυτή τη σκευωρία. Ότι ο Αθανασίου έδωσε εντολή στην Κουτζαμάνη, ότι ο Σαμαράς είχε δώσει εντολή στον Αθανασίου και όλοι αυτοί να πάνε να δικαστούνε. Αν είσαι δίκαιος άνθρωπος, αυτό πρέπει να κάνεις.

Τ.Μ.: Άμα το κάνω αυτό τώρα, θα κάνει προκαταρκτική εξέταση μισής ώρας και θα τη βάλει στο αρχείο.

Η.Κ.: Λες ε.

Τ.Μ.: Ε, βέβαια! Με κυβέρνηση Σαμαρά θα το κάνω; Σε ποιον εισαγγελέα θα πάω; Εισαγγελέας είναι η ίδια η Κουτζαμάνη. Θα πάω να καταγγείλω την Κουτζαμάνη στον εαυτό της;

Η.Κ.: Πώς μπήκε η Κουτζαμάνη Εισαγγελέας του Αρείου Πάγου;

Τ.Μ.: Αφού είναι απ' το ίδιο χωριό.

Η.Κ.: Αρα τώρα ξεπληρώνει το γραμμάτιο.

Τ.Μ.: Ναι, είναι από το ίδιο χωριό. Δηλαδή δεν είναι απ' το ίδιο χωριό, είναι από απέναντι χωριά, έτσι. Αλλά έχουν μπει στον ίδιο διαγωνισμό, είναι συνομήλικοι σχεδόν. Είναι συντοπίτες, δεν χρειάζεται να το ψάχνουμε.»

Σημειώνεται ότι κατά τη συνεδρίαση της Βουλής των Ελλήνων, της 02.04.2013, παρών ήταν και ο Χαράλαμπος Αθανασίου, ο οποίος δεν αρνήθηκε την τηλεφωνική του συνομιλία με την κ. Τσάμη, πλην όμως, ισχυρίστηκε ότι τηλεφώνησε απλώς να ενημερωθεί για την πορεία της υπόθεσης. Ακόμα όμως και αν αυτό γινόταν πιστευτό:

Η ενέργεια του κ. Αθανασίου να τηλεφωνήσει για να ενημερωθεί, όπως λέει, θα ήταν ούτως ή άλλως παράνομη και αντισυνταγματική. Καταρχάς συνιστά περιφρόνηση της Αρχής της Ανεξαρτησίας της Δικαιοσύνης, περιφρόνηση η οποία, εν προκειμένω, ενέχει και ιδιαίτερη ηθική απαξία, αφού προέρχεται από τέως Ανάτακτο Δικαστικό Λειτουργό. Κατά δεύτερον θα σήμαινε παραβίαση της Αρχής της μυστικότητας της Ανάκρισης. Περαιτέρω, για ποιο πράγμα έπρεπε, τάχα, να ενημερωθεί ο κ. Αθανασίου. Με ποιά ιδιότητα τηλεφώνησε στην κ. Τσάμη; Ποιος του έδινε το δικαίωμα να τηλεφωνήσει στον Προϊστάμενο του Πρωτοδικείου και της Ανάκρισης και να ρωτήσει το στιδήποτε για υπόθεση, για την οποία, μάλιστα, διαρκούσε η διαδικασία απολογιών;

Θυμίζουμε ότι για ανάλογο θέμα, σε ευνομούμενη πολιτεία, όπως η Γαλλία, ασκήθηκε ποινική δίωξη στον τέως Πρόεδρο της Δημοκρατίας Νικολά Σαρκοζί, ακριβώς επειδή έκανε αυτό που τόλμησε εδώ να κάνει ο Υπουργός Δικαιοσύνης, κατά παραγγελία του Πρωθυπουργού! Εδώ όμως δεν κουνήθηκε φύλλο! Θαυμάστε τους και πάλι...και πάλι όλους. Τώρα, μάλιστα, και τη Δικαιοσύνη, που ανέχθηκε αδιαμαρτύρητα τα «αθώα» τηλεφώνημα του Αθανασίου...

ΙV. ΝΟΜΙΚΟ ΜΕΡΟΣ - ΥΠΑΓΩΓΗ

i

Η Αρχή της Ανεξαρτησίας της Δικαιοσύνης κατοχυρώνεται, μεταξύ άλλων:

Από το άρθρο 26 του Συντάγματος των Ελλήνων, σύμφωνα με το οποίο:

«1. Η νομοθετική λειτουργία ασκείται από τη Βουλή και τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας. 2. Η εκτελεστική λειτουργία ασκείται από τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας και την Κυβέρνηση. 3. Η δικαστική λειτουργία ασκείται από τα δικαστήρια· οι αποφάσεις τους εκτελούνται στο όνομα του Ελληνικού Λαού».

Από την παρ. 2 του άρθρου 87 του Συντάγματος, σύμφωνα με την οποία:

«2. Οι δικαστές κατά την άσκηση των καθηκόντων τους υπόκεινται μόνο στο Σύνταγμα και στους νόμους και σε καμία περίπτωση δεν υποχρεούνται να συμμορφώνονται με διατάξεις που έχουν τεθεί κατά κατάλυση του Συντάγματος»,

Από την παρ. 4 του άρθρου 93 του Συντάγματος, σύμφωνα με την οποία:

«Τα δικαστήρια υποχρεούνται να μην εφαρμόζουν νόμο που το περιεχόμενό του είναι αντίθετο προς το Σύνταγμα.»

Από την παρ. 5 του άρθρου 95 του Συντάγματος, σύμφωνα με την οποία:

«5. Η διοίκηση έχει υποχρέωση να συμμορφώνεται προς τις δικαστικές αποφάσεις. Η παράβαση της υποχρέωσης αυτής γεννά ευθύνη για κάθε αρμόδιο όργανο, όπως νόμος ορίζει. Νόμος ορίζει τα αναγκαία μέτρα για τη διασφάλιση της συμμόρφωσης της διοίκησης».

Από την παρ. 1 του άρθρου 96 του Συντάγματος, σύμφωνα με την οποία

«1. Στα τακτικά ποινικά δικαστήρια ανήκει η τιμωρία των εγκλημάτων και η λήψη όλων των μέτρων που προβλέπουν οι ποινικοί νόμοι.» κλπ.

Η συναφής Αρχή της Αμεροληψίας του Δικαστηρίου κατοχυρώνεται, μεταξύ άλλων:

Από την παρ. 1 του άρθρου 4 του Συντάγματος της Ελλάδας σύμφωνα με την οποία:

«Οι Έλληνες είναι ίσοι ενώπιον του νόμου.».

Από την παρ. 1 του άρθρου 5 του Συντάγματος, σύμφωνα με την οποία:

«Καθένας έχει δικαίωμα να αναπτύσσει ελεύθερα την προσωπικότητά του και να συμμετέχει στην κοινωνική, οικονομική και πολιτική ζωή της Χώρας, εφόσον δεν προσβάλλει τα δικαιώματα των άλλων και δεν παραβιάζει το Σύνταγμα ή τα χρηστά ήθη».

Από την παρ. 1 του άρθρου 25 του Συντάγματος, σύμφωνα με την οποία:

«1. Τα δικαιώματα του ανθρώπου ως ατόμου και ως μέλους του κοινωνικού συνόλου και η αρχή του κοινωνικού κράτους δικαίου τελούν υπό την εγγύηση του Κράτους. Όλα τα κρατικά όργανα υποχρεούνται να διασφαλίζουν την ανεμπόδιση και αποτελεσματική άσκησή τους. Τα δικαιώματα αυτά ισχύουν και στις σχέσεις μεταξύ ιδιωτών στις οποίες προσιδιάζουν. Οι κάθε είδους περιορισμοί που μπορούν κατά το Σύνταγμα να επιβληθούν στα δικαιώματα αυτά πρέπει να προβλέπονται είτε απευθείας από το Σύνταγμα είτε από το νόμο, εφόσον υπάρχει επιφύλαξη υπέρ αυτού και να σέβονται την αρχή της αναλογικότητας.»

ii.

Περαιτέρω, η τήρηση των Αρχών της Αμεροληψίας και της Ανεξαρτησίας της Δικαιοσύνης, ως προϋπόθεση της Δίκαιης Δίκης, προκύπτει:

Από τη γραμματική διατύπωση της παρ. 1 του άρθρου 6 της ΕΣΔΑ, σύμφωνα με την οποία:

" Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα όπως η υπόθεσίς του δικασθῇ δίκαιως, δημοσία και εντός λογικής προθεσμίας υπό ανεξαρτήτου και αμερολήπτου δικαστηρίου, νομίμως λειτουργούντος " ,

Αλλά και από το άρθρο 10 της ΕΣΔΑ, το οποίο θέτει την παρέκκλιση της δικαστικής αμεροληψίας και αναγνωρίζει πως η ίδια η προσωπική γνώμη των δικαστικών οργάνων και η ελεύθερη έκφρασή της περιστεύεται ενώπιον της βαρύτητας της εγγύησης της δικαστικής αμεροληψίας. Ειδικά:

"Η άσκησης των ελευθεριών τούτων, συνεπαγομένων καθήκοντα και επιθύνας δύναται να υποχθή εις ωρισμένους διατυπώσεις, όρους,

περιορισμούς ή κυρώσεις, προβλεπομένους υπό του νόμου και αποτελούντας αναγκαία μέτρα εν δημοκρατική κοινωνία δια [...] την διασφάλισιν του κύρους και αμεροληψίας της δικαστικής εξουσίας”.

Περαιτέρω, ως *Ανεξαρτησία* του Δικαστηρίου ερμηνεύεται η δυνατότητα των μελών του να λαμβάνουν τις αποφάσεις τους *α)* ελεύθερα, βασιζόμενοι *αφενός* στην πεποίθηση που οι ίδιοι σχηματίζουν για την ουσία της υπόθεσης και *αφετέρου* στο νόμο και *β)* χωρίς είτε οι ίδιοι είτε η απόφασή τους να είναι υπόλογοι στην εκτελεστική εξουσία ή σε κάποιους προϊσταμένους τους, είτε η απόφασή τους να υπόκειται σε αρχή που δεν είναι υπό την ίδια έννοια ανεξάρτητη. *Ακόμα* και η υπόνοια κάποιας εξάρτησης πρέπει να αποφεύγεται. Η έννοια δε της Ανεξαρτησίας της Δικαστικής Λειτουργίας εξετάζεται τόσο στο πλαίσιο του άρθρου 6 της ΕΣΔΑ κατά τρόπο *ρητό και άμεσο, όσο και εμμέσως* κατά την ερμηνεία του άρθρου 13 ΕΣΔΑ (βλ. *Α. Κοτσαλή*, Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και Ποινικό Δίκαιο εκδ. ΝΟΜΙΚΗ ΒΙΒΛΙΟΘΗΚΗ, 2014, σελ. 454). Η δε *Αμεροληψία* της Δίκης, είναι σύμφυτη με αυτή της Ανεξαρτησίας, καθώς, εκτός άλλων, *συνδέεται και με την εμπιστοσύνη* που εμπνέει το σύστημα ποινικής δικαιοσύνης (βλ. *Α. Κοτσαλή*, ο.π. σελ. 455).

Εξάλλου, η εξασφάλιση της Αμεροληψίας των Δικαστών, *αφενός*, και της εμπιστοσύνης των πολιτών ως προς το αμερόληπτο της κρίσης, *αφετέρου, ρυθμίζεται και στον ΚΠΔ*, με τις διατάξεις για τον αποκλεισμό (άρθρο 14 ΚΠΔ), την εξαίρεση (άρθρο 15 ΚΠΔ) και την αποχή (άρθρο 16 ΚΠΔ). Τα δε Δικαστήρια έχουν (και αυτά) την υποχρέωση να εφαρμόζουν και να ερμηνεύουν τις διατάξεις αυτές με βάση το Ενωσιακό Δίκαιο (βλ. *ΟΛΑΠ 11/2013 ΝοΒ 2013/1887*).

Επιπλέον, σύμφωνα με την *παγία νομολογία του ΕΔΔΑ*, η αρχή του *τεκμηρίου της αθωότητας*, που κατοχυρώνεται ρητά από το άρ. 6 παρ. 2 της ΕΣΔΑ, απαιτεί ότι *κανένας κρατικός εκπρόσωπος* δεν μπορεί να δηλώνει ότι ένα πρόσωπο είναι ένοχο για μια παραβίαση, πριν η ενόχη του να διαπιστωθεί από το δικαστήριο και σύμφωνα με τον νόμο (βλ. αντί πολλών, απόφαση ΕΔΔΑ της 04.03.2008 *Samoila and Cionca v. Romania*, παρ. 91 και απόφαση ΕΔΔΑ της 03.10.2002 *Bohmer v. Germany*, παρ. 54, δημοσιευμένες στην ηλεκτρονική βάση δεδομένων του ΕΔΔΑ).

Με βάση τα παραπάνω απαγορεύεται η πρόωγη έκφραση ότι ο κατηγορούμενος είναι ένοχος, πριν αυτό αποδειχθεί, σύμφωνα με το νόμο, ακόμα και από άλλους (πλην του Δικαστηρίου) δημόσιους λειτουργούς, σχετικά με εκκρεμείς έρευνες, και τούτο διότι τέτοιες δηλώσεις θα μπορούσαν να ενθαρρύνουν το κοινό να πιστέψει ότι ο ύποπτος είναι ένοχος και να προδικάσει την εκτίμηση των πραγματικών περιστατικών από την αρμόδια δικαστική αρχή [βλ. *ad hoc* Κώνστας κατά Ελλάδος, όπου κρίθηκε ότι υφίσταται παραβίαση του τεκμηρίου αθωότητας λόγω δηλώσεων πολιτειακών οργάνων, ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ 2011/65, ΝοΒ 2011/1372 με εμπειριστοιμένες παρατηρήσεις του δικηγόρου Β. Χειρδάρη σελ. 1384 επ. - βλ. επίσης *Allenet de Ribemont κατά Γαλλίας* (10.2.1995), *Daktaras κατά Λιθουανίας* (10.10.2000), *Lavents κατά Αιθουανίας* (28.11.2002), *Adolf κατά Αυστρίας* (26.3.1982)].

Γ. Στην προκείμενη περίπτωση, όπως εξηγήθηκε στην παράγραφο III του παρόντος, η προσωρινή κράτηση των α' και β' από μιας διατάχθηκε μετά από την πρωτοφανή παρέμβαση των Υπουργών της Δικαιοσύνης (!) και Δημόσιας Τάξης. Ειδικότερα, η παρέμβαση αυτή των Υπουργών της Δικαιοσύνης και Δημόσιας Τάξης στο έργο της Ανάκρισης εξέθεσε ανεπανόρθωτα την Κυβέρνηση της Χώρας, που επενέβη με τόσο απροκάλυπτο τρόπο στη Δικαιοσύνη, αλλά, ταυτόχρονα, έθιξε βαρύτατα και το κύρος της τελευταίας. Αποτέλεσμα, της παρεμβάσεως ήταν, φυσικά, να παραβιαστεί η Αρχή της Ανεξαρτησίας της Δίκης, αλλά και εμμέσως και της Αμεροληψίας αυτής, αφού, αυτόνομη και ταυτόχρονα, κλονίστηκε και η εμπιστοσύνη ημών και των πολιτών, γενικότερα, στο σύστημα της Ποινικής Δικαιοσύνης. Τούτων δε δοθέντων παραβιάστηκε, τελικά, το δικαίωμά μας για δίκαιη δίκη.

Σημειώνεται δε ότι το παραπάνω συμπέρασμα δεν είναι δυνατόν να αναιρεθεί από την «εξήγηση» που έδωσε ενώπιον της Βουλή των Ελλήνων ο Υπουργός της Δικαιοσύνης (ότι δηλαδή τηλεφώνησε απλά για να ενημερωθεί, δοθέντος ότι ακόμα και αν γινόταν πιστευτός ο ισχυρισμός του, η τηλεφωνική κλήση από τον Υπουργό της Δικαιοσύνης στην Προϊσταμένη της Ανακρίσεως (ασχέτως του ότι, όπως προεκτέθηκε, συνιστά αυτοτελώς ενέργεια παράνομη), ήταν, από μόνη της, πρόσφορη να επηρεάσει τους δικαστικούς λειτουργούς που διενεργούσαν ανάκριση.

Οι αρχές της Ανεξαρτησίας και της Αμεροληψίας της Δίκης παραβιάστηκαν, εν προκειμένω, και από τις προαναφερθείσες δηλώσεις του ιδίου του Πρωθυπουργού, των στελεχών της Κυβέρνησης και των στελεχών της Αντιπολίτευσης. Συγκεκριμένα από τις ακόλουθες δηλώσεις, προέκυψε ότι η σε βάρος μας υπόθεση είναι αποτέλεσμα

ενεργειών της κυβέρνησης, πράγμα που, αυτονόητα, επηρέασε τους δικαστές που διενεργούσαν την ανάκριση. Συγκεκριμένα, οι δηλώσεις που, όπως αποτυπώθηκαν στις διάφορες εφημερίδες και το διαδίκτυο, προδίδουν την παραβίαση των αρχών της Ανεξαρτησίας και της Αμεροληψίας της δίκης, είναι οι ακόλουθες:

«Η Δημοκρατία μας έχει τα όπλα... θα την τσακίσουμε» «ο υπουργός Δημόσιας Τάξης, Νίκος Δένδιας. Το θέμα της σύλληψης βουλευτών της Χρυσής Αυγής τέθηκε στο τραπέζι ...η κυβέρνηση έχει βάλει στόχο «σαφέστατες εντολή του Μεγάρου Μαξίμου: «να μην ξεφύγει κανείς», «ενημερώθηκε από τον αντεισαγγελέα Χ. Βουρλιώτη ότι το «πόρισμα» που έδενε την οργάνωση είχε ολοκληρωθεί», «Η προσωπική μου άποψη είναι ότι πρόκειται για εγκληματική οργάνωση», «Αν είχα αμφιβολίες δεν θα είχα προβεί σε συγκεκριμένη ενέργεια «Η Χρυσή Αυγή δοκίμασε τις αντοχές της δημοκρατίας. Σήμερα εισπράττει την απάντηση από το κράτος», «ο κ. Σαμαράς παρέσχε διαβεβαιώσεις για την αποφασιστικότητα της κυβέρνησης να αντιμετωπίσει το φαινόμενο», «ΘΕΛΕΙ ΝΑ ΕΞΑΡΓΥΡΩΣΕΙ ΤΗΝ ΕΞΑΡΘΡΩΣΗ ΤΗΣ Χ.Α», «η νομιμότητα δεν υπηρετήθηκε», «Αν ήταν να τους αφήσουν ελεύθερους, προς τι αυτό το σόου με τις χειροπέδες; Η πολιτική-επικοινωνιακή διαχείριση από την κυβέρνηση πάσχει, «ΑΙΣΧΟΣ για τη λειτουργία της Δημοκρατίας ...Είτε η δικογραφία δεν έχει δέσει τους κατηγορουμένους είτε ανακριτές και εισαγγελείς ολιγώρησαν», «ΑΠΟΦΑΣΗ - ΣΟΚ ΑΠΟ ΤΟΥΣ ΑΝΑΚΡΙΤΕΣ ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΧΡΥΣΑΥΓΙΤΕΣ...Ελεύθεροι να προκαλούν!», «Με την πλάτη στον τοίχο Δένδιας και Αθανασίου ...Εφιάλτης για το Μαξίμου, το ενδεχόμενο μη προφυλάκισης και των Μιχαολιάκου Παππά».

Περαιτέρω, στην προκείμενη περίπτωση, από δηλώσεις των τότε Υπουργών Δημόσιας Τάξης, **Νικολάου Δένδια**, Εσωτερικών, **Γιάννη Μιχελάκη**, αλλά και των βουλευτών του κυβερνώντος κόμματος **Προκόπη Παυλόπουλου** και της αντιπολίτευσης **Παναγιώτη Σκουρλέτη**, παραβιάστηκε και το τεκμήριο αθωότητάς μας, δοθέντος ότι οι ανωτέρω, παρά το θεσμικό τους ρόλο, με τις δηλώσεις τους, που προπαρατέθηκαν, εξέφρασαν βεβαιότητα για την από μέρος μας τέλεση σοβαροτάτων αδικημάτων. Οι δηλώσεις αυτές, όπως αποτυπώθηκαν στις διάφορες εφημερίδες και το διαδίκτυο, κατά τα ανωτέρω, είναι οι ακόλουθες:

«Θα μπορούσε να χαρακτηριστεί και τρομοκρατική οργάνωση» (δήλωση Παυλόπουλου), «Έχουν εγκληματική οργάνωση, συμμορίτικη και μάλιστα παραστρατιωτικού χαρακτήρα» (δήλωση Μιχελάκη), «είναι συνοθύλευμα νεοναζιστών, φασιστικών, παγανιστικών και λούμπεν στοιχείων του υποκόσμου, το οποίο, με το μανδύα του «αντισυστημικού» και του «αντιμνημονιασκού» προσπάθησε να αλώσει κάθε τομέα κοινωνικής δράσης... Η προσωπική μου άποψη είναι ότι πρόκειται για εγκληματική οργάνωση. Αν είχα αμφιβολίες δεν θα είχα προβεί σε συγκεκριμένη ενέργεια...», (δήλωση Δένδια) «Το ότι αφέθηκαν ελεύθεροι δε σημαίνει ότι δεν έχουν τελεστεί κακουργηματικές πράξεις» (δήλωση Μιχελάκη) «Το γεγονός ότι είναι ελεύθεροι δεν σημαίνει ότι είναι αθώοι...» (δήλωση Σκουρλέτη).

iii.

Επομένως, με βάση τα προεκτεθέντα, προκλήθηκε απόλυτη ακυρότητα της προκαταρκτικής εξέτασης, της κίνησης και άσκησης της ποινικής δίωξης και της κυρίας ανάκρισης και γενικώς κάθε πράξης της προδικασίας, που διενεργήθηκε υπό τις ανωτέρω περιστάσεις, καθώς και όλων των πράξεων που εξαρτώνται από τις πράξεις αυτές...»

VI. Ενώ, όμως, είχαμε προβάλει κατά τρόπο σαφή και ορισμένο όλα τα παραπάνω, και αναμέναμε, με ιδιαίτερο ενδιαφέρον, ποια θα ήταν η απάντηση της Δικαιοσύνης σχετικά με τις αποκαλύψεις Μπαλτάκου, το τηλεφώνημα του Αθανασίου, τις δηλώσεις του Πρωθυπουργού κτλ, και τις εντεύθεν κραυγαλέες απόλυτες ακυρότητες, εντούτοις η Δικαιοσύνη παρέλειψε εντελώς να αποφανθεί σχετικά!

Επομένως, για την παραπάνω αναλυθείσα και αναπτυχθείσα απόλυτη ακυρότητα, για την οποία δεν υπήρξε καμία απάντηση της Δικαιοσύνης, αυτονόητως δικαιούμαι να την επαναφέρω και ενώπιον του Δικαστηρίου Σας σε κάθε περίπτωση.-

Είναι, βεβαίως, νομικώς αυτονόητο ότι παραβίαση του τεκμηρίου αθωότητας του κατηγορουμένου συνεπάγεται απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίας, σύμφωνα με το άρθρο 171 παρ. 1 στοιχ. δ' ΚΠΔ, δεδομένου ότι το τεκμήριο αθωότητας αποτελεί δικαίωμα του κατηγορουμένου, το οποίο ρητώς καθιερώνεται και κατοχυρώνεται από το άρθρο 6 παρ. 2 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης

των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ) και από το άρθρο 14 παρ. 2 του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα.

VII. Για τους λόγους αυτούς, και κυρίως για τους ορθούς λόγους που αναπτύσσονται στην παραπάνω ένστασή μου, ζητώ να κηρυχθεί η εν αυτή ακυρότητα από το Δικαστήριο και να διαταχθούν τα περαιτέρω νόμιμα.

Προτείνω δε, σύμφωνα με τα ανωτέρω αναλυθέντα και αναπτυχθέντα, πέραν των άλλων απόλυτων ακυροτήτων, και απόλυτη ακυρότητα, λόγω παραβίασης του τεκμηρίου αθωότητάς μου, της προδικασίας και της παραπομπής μου στο ακροατήριο με το υπ' αριθμ. 215/2015 βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών, καθώς και των εξ αυτής εξαρτημένων και μεταγενέστερων προπαρασκευαστικής και κύριας διαδικασίας στο ακροατήριο, και αιτούμαι να κηρυχθεί η απόλυτη ακυρότητα της προδικασίας, της παραπομπής μου στο ακροατήριο και της διαδικασίας στο ακροατήριο, τόσον της προπαρασκευαστικής διαδικασίας όσον και της κύριας διαδικασίας στο ακροατήριο.

Κορυδαλλός, 9-07-2015

Ο Πληρεξούσιος Δικηγόρος

ΠΑΝΑΓΙΩΤΗΣ Γ. ΜΙΧΑΛΟΠΙΔΗΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΝΟΤΑΡΑ 35 - ΑΘΗΝΑ 106 83
ΤΗΛ: 210 224922
ΑΦΜ: 016326956 - ΔΟΥ: 1Α/ ΑΘΗΝΑ

4

3

ΕΝΩΠΙΟΝ ΤΟΥ ΤΡΙΜΕΛΟΥΣ ΕΦΕΤΕΙΟΥ ΚΑΚ/ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

ΕΝΣΤΑΣΗ ΑΠΟΛΥΤΟΥ ΑΚΥΡΟΤΗΤΑΣ

(ΚΑΤ' ΑΡ. 171 ΠΚ)

Νικολάου Μιχαλολιάκου του Γεωργίου, κατοίκου Πεύκης Αττικής, οδός 25^{ης} Μαρτίου 26.

Ο κατηγορούμενος δια των πληρεξουσίων δικηγόρων υπερασπίσεως, ανέπτυξε προφορικά και κατέθεσε και γραπτά, για καταχώρηση στα πρακτικά, τα ακόλουθα:-

I.- Σύμφωνα με το άρθρο 171 παρ. 1 εδ β' ΚΠοινΔ, απόλυτη ακυρότητα υπάρχει και αν δεν τηρηθούν οι διατάξεις που καθορίζουν την κίνηση της ποινικής δίωξης από τον Εισαγγελέα και την υποχρεωτική του συμμετοχή στην διαδικασία στο ακροατήριο και τις πράξεις της προδικασίας:-

Από τη γραμματική διατύπωση της ανωτέρω διάταξης συνάγεται ότι η ορθή ή μη κίνηση της ποινικής δίωξης διερευνάται σε κάθε στάδιο της δίκης, δηλαδή τόσο κατά την προδικασία, όσο και κατά την κύρια διαδικασία και, φυσικά, ακόμη και ενώπιον του Αρείου Πάγου. Από τα παραπάνω συνάγεται επίσης ότι από τις πράξεις της προδικασίας που αναφέρονται στην παρ. 2 του άρθρου 173, εξαιρείται η κίνηση της ποινικής δίωξης, αφού, σύμφωνα με τα προεκτεθέντα, η νομιμότητα αυτής εξετάζεται σε κάθε στάδιο της δίκης:-

Περαιτέρω, απόλυτη ακυρότητα της δίωξης προκαλείται και από την κίνηση της ποινικής δίωξης χωρίς την προηγούμενη διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης ή αστυνομικής προανάκρισης κλπ σε όσες περιπτώσεις αυτή είναι υποχρεωτική, δοθέντος ότι η παραβίαση των διατάξεων που καθορίζουν την υποχρεωτική διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης προκαλεί απόλυτη ακυρότητα, λόγω μη νόμιμης κίνησης της ποινικής δίωξης, κατά το άρθρο 171 ΚΠοινΔ (βλ. Χ. Σεβαστίδη *Κώδικας Ποινικής Δικονομίας* τομος II, υπό το άρθρο 171 παρ. 9 σελ. 2108-2109, όπου και περαιτέρω παραπομπές):-

Τέλος, η έλλειψη έγκλησης, κατ' άρθρο 50 ΚΠοινΔ ή η έλλειψη άδειας για δίωξη κατά το άρθρο 54 ΚΠοινΔ, όπου αυτή απαιτείται, καθιστά απόλυτα άκυρη κάθε δικωκτική πράξη (βλ. Χ. Σεβαστίδη *Κώδικας Ποινικής Δικονομίας* τομος II, υπό το άρθρο 171 παρ. 9 σελ. 2108-2109, όπου και περαιτέρω παραπομπές)

Κατά την προδικασία της παρούσας υπόθεσης, έχουν επιλοχωρήσει οι ακόλουθες απόλυτες ακυρότητες, οι οποίες αφορούν την νομιμότητα της ποινικής δίωξης και επιπλέον αφορούν και την επ' ακροατηρίω διαδικασία. Ως εκ τούτου, σύμφωνα και με τις παραπάνω σκέψεις, παραδεκτώς προβάλλονται και με την έναρξη της Δίκης. Ειδικότερα:

Α. Απόλυτη ακυρότητα της προκαταρκτικής εξέτασης, λόγω παραβίασης των δικαιωμάτων μου, που απορρέουν από το άρθρο 6 παρ. 3 της ΕΣΔΑ και το άρθρο 31 παρ. 2 ΚΠοινΔ.

Ι. Κατόπιν της από 22.09.2013 παραγγελίας της Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου, κ. Ευτέρπης Κουτσαμάνη, ανατέθηκε στον Αντεισαγγελέα του Αρείου Πάγου, κ. Χαράλαμπο Βουρλιώτη, η διενέργεια προκαταρκτικής εξέτασης προς διακρίβωση τυχόν τελέσεως αξιοποιωνών πράξεων και ειδικότερα αυτής της **εγκληματικής οργάνωσης**. Ο τελευταίος [με εκπληκτική, ασυνήθιστη και ασφαλώς αξιόπαινη ταχύτητα], σε εκτέλεση της παραπάνω παραγγελίας, κατόρθωσε το από 28.09.2013 και με αριθμό πρωτοκόλλου 4183α (αμφιβόλου νομιμότητας, όπως κατωτέρω εκτίθεται) «πόρισμά» του, το οποίο κατέληγε στα εξής:

«κατόπιν όλων όσων εκτέθηκαν, προέκυψαν πλέον ή επαρκείς ενδείξεις που δικαιολογούν την κίνηση της προσηύκουσας ποινικής δίωξης και ειδικότερα για το προβλεπόμενο στο άρθρο 187 ΠΚ έγκλημα (εγκληματική οργάνωση με τη μορφή της ένταξης σ' αυτήν, που είναι και διαρκές έγκλημα) εναντίον των προσώπων που διαλαμβάνονται στην κατάσταση, η οποία επισυνάπτεται στο παρόν και αποτελεί ενιαίο και αναπόσπαστο μέρος αυτού.»

Όπως φαίνεται, το εν λόγω «πόρισμα» [στηριζόμενο σε «αποδεικτικό υλικό», που συγκεντρώθηκε σε διάστημα μόλις έξι (μη πλήρων, πάντως!) ημερών] αποτυπώνει την άποψη/γνώμη του κ. Εισαγγελέως, ότι είχαν, δήθεν, **προκύψει επαρκείς ενδείξεις ενοχής που δικαιολογούσαν την κίνηση ποινικής δίωξης εναντίον μου**. Ο κ. Εισαγγελέας, όμως, εξέφρασε με «πόρισμα», την άποψή του (που (θα) ήταν, ουσιαστικά, απόλυτα δεσμευτική για όποιον έμελλε να επιληφθεί, στη συνέχεια, της δικογραφίας), ότι **έπρεπε να κινηθεί η ποινική δίωξη**. Η ουσιαστικά δεσμευτική (όπως, άλλωστε, αποδείχθηκε εκ των πραγμάτων) άποψη αυτή διατυπώθηκε χωρίς, προηγουμένως, ο κ. Εισαγγελέας να με καλέσει, για εξηγήσεις, ως όφειλε (σύμφωνα με όσα ακολουθούν και προβλέπονται στο Νόμο), που, σύμφωνα με το «πόρισμα», ήμουν τουλάχιστον **ύποπτος** [στην πραγματικότητα κατά τον συντάκτη του «πορίσματος», ήμουν τουλάχιστον «κατηγορούμενος», αν όχι και «ένοχος»], αφού το όνομά μου είχε περιληφθεί στην, συνημμένη στο «πόρισμα», ονομαστική κατάσταση με τα πρόσωπα,

εναντίον των οποίων, σύμφωνα, πάντοτε, με το «πόρισμα», δικαιολογείτο η ποινική δίωξη και η οποία (κατάσταση) επισυνάπτετο και αποτελούσε αναπόσπαστο μέρος αυτού (βλ. τελευταία σελίδα «πορίσματος» Βουρλιώτη).

Αξιίζει μάλιστα να αναφερθεί ότι αντ' αυτού, προς επίρρωση των λεγομένων μου για κατευθυνόμενη καταδίωξή μου, κάλεσε στο στάδιο της προκαταρκτικής εξετάσεως εκπροσώπους όλων των κοινοβουλευτικών πολιτικών σχηματισμών, πλην της Χρυσής Αυγής, διερευνώντας δηλαδή την τέλεση αξιοποιούντων πράξεων εκπροσώπων του εν λόγω πολιτικού σχηματισμού (ΧΑ) , αλλά και την καταστατική λειτουργία αυτού μέσω καταθέσεων και πληροφοριών που του έδιδαν τρίτοι πολιτικοί μου αντίπαλοι! Η κλήση μου μάλιστα θα τον διαφώτιζε πλήρως σε σχέση με το **ψευδεπίγραφο καταστατικό** που προσκομίστηκε από το μάρτυρα Δ.Ψαρρά, έγγραφο στο οποίο όχι μόνο γίνεται αναφορά, αλλά τολμώ να πω, με τις εκτενείς αναφορές σ' αυτό, αποτελεί τη ραχοκοκαλιά του εν λόγω «πορίσματος»

Περαιτέρω, κατά τις **ουσιαστικές επιταγές** του «πορίσματος», **συνελήφθη** και, μάλιστα, επ' **αυτοφώρω (!)** και οδηγηθήκαμε ενώπιον των Αστυνομικών της ΓΑΔΑ

Κατά τη διάρκεια της αστυνομικής προανάκρισης ζήτησα να ασκήσω τα δικαιώματά μου να λάβω αντίγραφα της δικογραφίας και προθεσμία προκειμένου να απολογηθώ. Οι ανακριτικοί υπάλληλοι ωστόσο, αρνήθηκαν την ικανοποίηση των αιτημάτων μου και προχώρησαν αμέσως στην εξέτασή μου, δηλαδή στη λήψη απολογίας μου, γεγονός που οδήγησε τον πληρεξούσιο δικηγόρο μου να αποχωρήσει από τη διαδικασία διαμυρτούμενος (για την ακρότητα που προκλήθηκε εξ αυτού του λόγου βλ. παρακάτω παρ. 18 επ).

Κατά τα λοιπά, οδηγηθήκαμε ενώπιον της κ. Εισαγγελέα Πλημ/κών Αθηνών η οποία άσκησε σε βάρος μας (**άκυρη, φυσικά, εν όψει όσων είχαν προηγηθεί**) **ποινική δίωξη για ένταξη σε εγκληματική οργάνωση (187 παρ. 1 και 3 ΠΚ), για παράνομη οπλοκατοχή (άρθρα 1 παρ. 1^ο δ', 7 παρ. 1 και 13 του Ν. 2168/1993) και για παραβίαση του άρθρου 5 παρ. 1 και 6 παρ. 2 του Ν. 456/76**, ενώ ουδέποτε κλήθηκα (έστω και τυπικά, *για τα μάτια του κόσμου*) για εξηγήσεις, πριν την τυπική, σύμφωνα με τα προηγούμενα, άσκηση της ποινικής δίωξης σε βάρος μου [η οποία, ουσιαστικά, είχε ασκηθεί με το «πόρισμα» του, από τον Αντεισαγγελέα ΑΓΓ κ. Χαράλαμπο Βουρλιώτη], επιβεβαιώνοντας, έτσι, και την υποψία μας ότι η επιλογή, επίκληση, απόδοση και

«θεμελίωση» του συγκεκριμένου εγκλήματος στο κατά τ' ανωτέρω «πόρισμα» δεν ήταν, ασφαλώς, τυχαία, αφού, με τον αυθαίρετο χαρακτηρισμό του συγκεκριμένου εγκλήματος ως δήθεν διαρκούς, μπορούσε να χωρήσει η για το εν λόγω έγκλημα σύλληψη, αφού τούτο, ως δήθεν διαρκές, μπορούσε να θεωρηθεί, τάχα, *αυτόφωρο*. Όπως τυχαία δεν ήταν και η επιλογή των συλληφθέντων προσώπων, αφού, τελικά, οι συλλήψεις φάνηκε να είναι επιλεγμένες.

ΙΙΙ. Σύμφωνα με το άρθρο 20 του Συντάγματος:

«1. Καθένας έχει δικαίωμα στην παροχή έννομης προστασίας από τα δικαστήρια και μπορεί να αναπύξει σ' αυτά τις απόψεις του για τα δικαιώματά ή συμφέροντά του, όπως νόμος ορίζει.

2. Το δικαίωμα της προηγούμενης ακρόασης του ενδιαφερομένου ισχύει και για κάθε διοικητική ενέργεια ή μέτρο που λαμβάνεται σε βάρος των δικαιωμάτων ή συμφερόντων του.»

Σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ. 3 της Ευρωπαϊκής Σύμβασης Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (εφεξής ΕΣΔΑ):

«3. Ειδικότερον, πας κατηγορούμενος έχει δικαίωμα: α) *όπως πληροφωρηθή*, εν τη βραχυτέρα προθεσμία εις γλώσσαν την οποίαν εννοεί και εν λεπτομερεία την φύσιν και τον λόγον της *εναντίον του κατηγορίας*, β) *όπως διαθέτη* των χρόνων και τας αναγκαίας ευκολίας προς προετοιμασίαν της υπερασπίσεώς του, γ) *όπως υπερασπίσῃ* ο ίδιος εαυτόν ή αναθέσῃ την υπεράσπισιν του εις συνήγορον της εκλογής του, εν ή δε περιπτώσει δεν διαθέτει τα μέσα να πληρώσῃ συνήγορον της εκλογής του, εν ή δε περιπτώσει δεν διαθέτει τα μέσα να πληρώσῃ συνήγορον να του παρασχεθῇ τοιοῦτος δωρεάν, όταν τούτο ενδείκνυται υπό του συμφέροντος της δικαιοσύνης, δ) να εξετάσῃ ή ζητήσῃ *όπως εξετασθῶσιν* οι μάρτυρες κατηγορίας και επιτύχῃ την πρόσκλησιν και εξέτασιν των μαρτύρων υπερασπίσεως υπό τούς αυτούς όρους ως των μαρτύρων κατηγορίας, ε) να τύχῃ δωρεάν παραστάσεως διερμηνέως, εάν δεν εννοεί ή δεν ομιλεί την χρησιμοποιούμενην εις το δικαστήριον γλώσσαν.»

Σύμφωνα με την παρ. 2 του άρθρου 31 ΚΠΔ:

«2. Η προκαταρκτική εξέταση ενεργείται σύμφωνα με τα άρθρα 240 και 241. Αν αυτή γίνεται ύστερα από μήνυση ή έγκληση κατά ορισμένου προσώπου ή αν κατά τη διάρκεια της προκαταρκτικής εξέτασης αποδίδεται σε ορισμένο πρόσωπο η τέλεση αξιόποινης πράξης, το πρόσωπο αυτό καλείται πριν από σαράντα οκτώ ώρες για παροχή εξηγήσεων και εξετάζεται ανωμοτί. Έχει δικαίωμα να παρίσταται με συνήγορο, να αρνηθεί εν όλω ή εν μέρει την παροχή εξηγήσεων και να λάβει προθεσμία μέχρι σαράντα οκτώ ώρες για την παροχή τους, η οποία μπορεί να παραταθεί από εκείνον που διενεργεί την προκαταρκτική εξέταση. Επίσης, μπορεί να ζητήσει να του χορηγηθεί αντίγραφο της μήνυσης ή της έγκλησης. Αυτός που ενεργεί την προκαταρκτική εξέταση πρέπει να ενημερώσει προηγουμένως τον εξεταζόμενο για την πράξη που αφορά η εξέταση και για τα παραπάνω δικαιώματα του. Προηγούμενη έγγραφη εξέταση του προσώπου αυτού που έγινε ενόρκως ή χωρίς τη δυνατότητα παράστασης με συνήγορο, δεν μπορεί να αποτελέσει μέρος της δικογραφίας αλλά παραμένει στο αρχείο της εισγγελίας. Εφόσον ο μηνυόμενος ή εγκαλούμενος ή εκείνος κατά του οποίου στρέφονται οι υποψίες κλητεύτηκε νόμιμα και δεν εμφανίστηκε, η προκαταρκτική εξέταση περατώνεται και χωρίς την «εξέτασή του»

Από το συνδυασμό των παραπάνω διατάξεων προκύπτει ότι, προτού ο Εισαγγελικός Λειτουργός εκφέρει γνώμη για την ύπαρξη ενδείξεων ενοχής, οφείλει, προηγουμένως, να έχει καλέσει τον ύποπτο, προκειμένου να εκθέσει τις απόψεις του, αφού, ασφαλώς θα έχει λάβει γνώση του περιεχομένου της δικογραφίας. Διαφορετικά προκαλείται απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίας, σύμφωνα με το άρθρο 171 παρ. 1 στοιχ. δ' ΚΠΔ (όπως ισχύει σήμερα μετά το Ν. 3904/2010), λόγω παραβίασης των υπερασπιστικών δικαιωμάτων, που προβλέπονται στις προαναφερθείσες διατάξεις.-

Εν προκειμένω, όπως προεκτέθηκε, ο Αντεισαγγελέας Αρείου Πάγου, κ. Χαράλαμπος Βουρλιώτης, που διενήργησε προκαταρκτική εξέταση μετά από παραγγελία της Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου, κ. Ευτέρπης Κουτζαμάνη διατύπωσε εγγράφως στο «πόρισμά» του (το οποίο, σημειωτέον, ως «παραγγέλλον» τη δίωξη συνιστά, αναμφίβολα, «διαδικαστική πράξη») την (δεσμευτική) άποψη ότι *συνέτρεχαν στο πρόσωπό μας επαρκείς ενδείξεις ενοχής και παρήγγειλε τη σύλληψή μας, αν όχι τυπικά, οπωσδήποτε ουσιαστικά, αφού μας κατονόμασε και χαρακτήρισε το έγκλημα που, δήθεν, κατ'αυτόν, διαπράξαμε, «διαρκές», ώστε να δικαιολογήσει τη σύλληψη.*-

Ωστόσο, όπως επίσης προεκτέθηκε, στα μέχρι τότε στάδια της έρευνας, δεν είχα κληθεί εγώ, ο ύποπτος, να εκθέσω τις απόψεις μου για τις κατηγορίες, παρότι, επαναλαμβάνω, ήμουν γνωστός (αφού αναφέρομαι στην ονομαστική κατάσταση, που συνοδεύει το «πόρισμα»), με αποτέλεσμα να προκληθεί ακυρότητα της διαδικασίας. Σημειώνεται δε ότι η τυπική, μετά τη σύνταξη του «πορίσματος» [που, τονίζω, περιείχε ήδη «απόφαση» ότι, δήθεν, *συνέτρεχαν ενδείξεις ενοχής*, προερχόμενη, μάλιστα, από ανώτατο Εισαγγελικό λειτουργό, η οποία, ως εκ τούτου, (θα) ήταν δεσμευτική για όποιον έμελλε εν συνεχεία να επιληφθεί της υποθέσεως και της δικογραφίας], εξέταση (· «απολογία») εμού, από τους Αστυνομικούς της ΓΑΔΑ, δεν καλύπτει την προκληθείσα ακυρότητα της προηγηθείσας πράξης, αφού η εν λόγω ακυρότητα είναι απόλυτη, ούτε και τη βλάβη που προκλήθηκε στην υπεράσπισή μου, αφού, όπως προανέφερα, η «απολογία» ήταν τυπική, οι δε εν λόγω ανακριτικοί υπάλληλοι, προτού «απολογηθώ», δεν μου χορήγησαν καν αντίγραφα των εγγράφων της ανακρίσεως, παρότι, ως εκ περισσού, μάλιστα, το ζήτησα.

ν. Επομένως, με βάση τα προεκτεθέντα, προκλήθηκε απόλυτη ακυρότητα της προκαταρκτικής εξέτασης, καθώς και όλων των εν συνεχεία πράξεων, που εξαρτώνται από αυτήν, προεχόντως δε της ασκήσεως της ποινικής διώξεως.

Β. Απόλυτη ακυρότητα της ποινικής μου δίωξης λόγω ακυρότητας της προηγηθείσας αστυνομικής προανακρίσεως.-

Συνελήφθην υπό τις γνωστές πραγματικές και νομικές συνθήκες στο σπίτι μου και οδηγήθηκα αμέσως ενώπιον του Υπαστυνόμου Α!, κ. Χρήστου Μανώλα (που ενεργούσε ως ανακριτικός υπάλληλος, σύμφωνα με το άρθρο 243 παρ. 2 ΚΠοινΔ) και του, επίσης Υπαστυνόμου Α!, Χρήστου Φλεβάρη (που προσελήφθη ως β' ανακριτικός υπάλληλος), «για να απολογηθώ», ώστε, μετά την απολογία μου (και το, υποτίθεται, νόμιμο πέρας της, υποτιθέμενης, αυτεπάγγελτης αστυνομικής προανακρίσεως), η δικογραφία να διαβιβάζεται στο αρμόδιο Εισαγγελέα (των Πλημ/κών), για την κατά νόμο περαιτέρω δικονομική συνέχειά της.

Τα ανωτέρω προανακριτικά όργανα, όπως φαίνεται, με περίμεναν. Μου απέγγειλαν την κατηγορία της **ένταξης σε εγκληματική οργάνωση**. Η αναγγελθείσα κατηγορία είχε, επί λέξει, ως εξής:

«Ενταύθα γνωρίζαμε στον εξεταζόμενο ότι κατηγορείται για παράβαση του άρθρου 187 παρ. 1 του Ποινικού Κώδικα, ήτοι **ένταξη σε εγκληματική οργάνωση που επιδιώκει τη διάπραξη περισσότερων κακοουργημάτων, από τα οποία, σοβαρότερα επισημαίνονται τα ακόλουθα**: 1) Απόπειρα ανθρωποκτονίας, με δράστη τον Κωνσταντίνο Κοντό, ο οποίος, με το υπ' αριθμ. 3643/2013 βούλευμα του Συμβουλίου Πλημ/κών Αθηνών, παραπέμφθηκε στο ακροατήριο του Μικτού Ορκωτού Δικαστηρίου Αθηνών, 2) Ανθρωποκτονία από πρόθεση και από κοινού, με κατηγορουμένους τους Διονύσιο Λιακόπουλο και Χρήστο Στεργιόπουλο, οι οποίοι, με το υπ' αριθμ. 3082/2013 βούλευμα του Συμβουλίου Πλημ/κών Αθηνών, παραπέμφθηκαν στο ακροατήριο του Μικτού Ορκωτού Δικαστηρίου Αθηνών, 3) Απόπειρα ανθρωποκτονίας και άμεση συνέργια σ' αυτή, με κατηγορουμένους τους Γεώργιο Αποστολόπουλο και Αλέξανδρο Χατζηπαυλίδη, υπόθεση για την οποία περατώθηκε η κύρια ανάκριση, 4) Ληστεία από κοινού, με κατηγορουμένους τους Αλέξανδρο Βασιλάκη και Άγγελο Γεωργόπουλο (Φ.2013/2077/16-9-2013), 5) Ληστεία από κοινού κ.λπ. με κατηγορούμενους τους Νικόλαο Βόσσο κλπ (ΑΒΜ Φ2011/4558-ΕΓ46-12/55), 6) Έκρηξη κλπ, με κατηγορουμένους τους Χρήστο Κίσιμουρτζόγλου κλπ(Εισαγγελία Πρωτοδικών Βόλου ΑΒΜ Η/13-98), 7) Παραβάσεις σχετικές με τις εκρηκτικές ύλες, με κατηγορούμενους τους Ζήνωνα Μανθογιάννη κλπ (ΑΒΜ Η/12-663 Εισαγγελία Πρωτοδικών Βόλου), 8) Βαριά σκοπούμενη σωματική βλάβη, με κατηγορουμένους τους

Αναστάσιο Πανταζή κλπ (ΑΒΜ Φ 2012/979, Εισαγγελία Πρωτοδικών Πειραιά) 9) Διακεκριμένη διατάραξη κοινής ειρήνης κλπ, με κατηγορουμένους τους Αναστάσιο Πανταζή κλπ (ΑΒΜ Μ13/936 Εισαγγελία Πρωτοδικών Πειραιά), 10) Απόπειρα ανθρωποκτονίας από πρόθεση, από κοινού και κατά συρροή, με κατηγορουμένους τους Βασίλειο Σιατούνη κλπ, οι οποίοι, με την υπ' αριθμ. 30481α/3-5-2011 απόφαση του Τριμελούς Πλημ/κειου Αθηνών, παραπέμφθηκαν στο ακροατήριο του Μικτού Ορκωτού Δικαστηρίου Αθηνών και 11) Ανθρωποκτονία από πρόθεση, με κατηγορούμενο τον Γεώργιο Ρουπακιά».-

Στο κατά λέξη μεταφερθέν αμέσως παραπάνω κατηγορητήριο, που μου απαγγέλθηκε, δεν προσδιορίζεται πότε και από ποιους συγκροτήθηκε η εγκληματική οργάνωση, στην οποία, τάχα, εντάχθηκα.

Συνεπώς κατηγορούμαι για (δήθεν) «ένταξη» σε μη προσδιοριζόμενη, μη εξειδικευόμενη και συγκεκριμενοποιούμενη ως προς την δομική συγκρότησή της «εγκληματική οργάνωση», αν και η «συγκρότηση», αποτελεί το κύριο και καίριο υπαρξιακό και υποστασιακό στοιχείο μιας «εγκληματικής οργάνωσης», χωρίς το οποίο δεν υπάρχει καν, ούτε από νομική ούτε από οντολογική άποψη, «εγκληματική οργάνωση» και συνεπώς, κατηγορούμαι για (δήθεν) «ένταξη» σε μη προσδιοριζόμενη, μη εξειδικευόμενη και μη συγκεκριμενοποιούμενη, αφού κατά το κατηγορητήριο είναι ανύπαρκτη και ανυπόστατη !) με αποτέλεσμα το κατηγορητήριο να είναι παντελώς αόριστο, επομένως μη νόμιμο και απόλυτα άκυρο, συνακολούθως δε είναι απόλυτα άκυρη και η εκ της απόλυτα άκυρης «αστυνομικής προανάκρισης» εξαρτώμενη ποινική δίωξη εναντίον μου.

Μετά την απαγγελία της παραπάνω κατηγορίας, ζήτησα, προφορικά, από τους προαναφερθέντες προανακριτικούς υπαλλήλους να μου διευκρινίσουν τι σήμαινε η φράση «ένταξη σε εγκληματική οργάνωση που επιδιώκει τη διάπραξη περισσότερων κακουργημάτων, από τα οποία, **σοβαρότερα** (!) επισημαίνονται τα ακόλουθα». Οι εν λόγω προανακριτικοί υπάλληλοι μου απήντησαν ότι δεν γνώριζαν λεπτομέρειες (!) για την υπόθεση, καθώς και ότι δεν είχαν στη διάθεσή τους πλήρες αποδεικτικό υλικό.

ii. Στη συνέχεια, οι ανωτέρω δύο προανακριτικοί υπάλληλοι, μου ανακοίνωσαν, τυπικά, ποια ήταν τα έγγραφα της ανάκρισης. Επιμένω στη λέξη «**τυπικά**» που χρησιμοποίησα, διότι, στην ουσία, ουδέν μου ανακοινώθηκε στην πραγματικότητα. Αυτό χωρίς αμφιβολία, προκύπτει

από το γεγονός ότι η εξέτασή μου, με βάση το περιεχόμενο της σχετικής εκθέσεως και, ειδικότερα, τους σε αυτήν αναφερομένους χρόνους, φαίνεται να διήρκεσε **μόνον είκοσι (20) λεπτά της ώρας**. Είναι περιττό, βεβαίως, να επισημάνω, πως είναι **αυτόδηλον** ότι ο χρόνος αυτός δεν θα μπορούσε να επαρκεί για την ανακοίνωση (και **μόνον!**) όλων των εγγράφων της ογκώδους δικογραφίας. Είναι πρόδηλον, λοιπόν, ότι η όλη διαδικασία αποτελούσε μια τυπική διεκπεραίωση, πράγμα που επιβεβαιώνεται και από όσα ακολουθούν. Σημειώνω, ακόμα, ότι για τα **πασίδηλα**, δεν χρειάζεται απόδειξη. Απόδειξη δεν χρειάζεται, επίσης, και για την εφαρμογή των κανόνων της κοινής πείρας και λογικής, που είναι **υποχρεωτική** για όλους τους παράγοντες της προδικασίας και της κυρίας διαδικασίας.-

Εν συνεχεία, οι ίδιοι προανακριτικοί υπάλληλοι, μου ανακοίνωσαν το δικαίωμά μου να παρίσταμαι με συνήγορο, το δικαίωμά μου να μελετήσω, ο ίδιος ή ο συνήγορός μου, τα έγγραφα της ανάκρισης και του κατηγορητηρίου και το δικαίωμά μου να μου χορηγηθούν αντίγραφα των εγγράφων αυτών. Ακολουθώντας, όπως ρητώς αναγράφεται στη σχετική έκθεση, με ερώτησαν αν επιθυμώ να ασκήσω τα δικαιώματά μου αυτά. Απάντησα ότι, πράγματι, επιθυμώ. Συγκεκριμένως, ζήτησα να παρίσταμαι με το συνήγορό μου και ζήτησα να λάβω αντίγραφα της δικογραφίας και να μάς παρασχεθεί χρόνος (προθεσμία) για την προπαρασκευή της υπερασπίσεώς μου. Επαναλαμβάνω, έστω και αν γίνομαι κουραστικός, ότι όλα τα παραπάνω προκύπτουν εγγράφως από τη σχετική έκθεση εξετάσεώς μου, ώστε δεν μπορούν να τεθούν υπό αμφισβήτηση -

Πρέπει να σημειωθεί ότι, κατά την, υπό τις προπεριγραφείσες συνθήκες, σύλληψή μου, κατόρθωσα να επικοινωνήσω με τον αδελφό μου και δικηγόρο, κ. **Παναγιώτη Μιχαλόλια**, ο οποίος έσπευσε στο κτήριο της Γενικής Ασφαλείας Αττικής, όπου μετήχθην. Δεν κατόρθωσα, όμως [δεν μας επιτράπη], να επικοινωνήσω μαζί του, **παρά μόνον όταν, υποτίθεται, άρχισε η εξέτασή μου**, οπότε, χωρίς να προηγηθεί η παραμικρή επικοινωνία και συνεννόησή μας, **μου τον έφεραν**, προδήλως για να **πληρωθεί το γράμμα του νόμου**, όχι όμως και η ουσία του. Όταν, λοιπόν, διεπίστωσε και εκείνος ότι δεν είχαν ικανοποιηθεί τα ανωτέρω αιτήματά μου, τα οποία, επαναλαμβάνω, **μου είχαν ανακοινωθεί**, εγώ δε, στην αρχή μόνος και ακολούθως με το

συνήγορό μου, ζήτησα να ικανοποιηθούν, αποχώρησε, αφού δήλωσε ότι *δεν επιθυμεί να συμπράξει σε παρωδία αστυνομικής προανακριτικής απολογίας*.-

Είναι αυτονόητο βεβαίως, από νομική άποψη, και δικαστικώς γνωστόν, ότι θεμελιώδες δικαίωμα του κατηγορουμένου, το οποίο ρητώς καθιερώνεται και κατοχυρώνεται στο άρθρο 100 παρ. 4 ΚΠΔ και η παραβίαση του οποίου επιφέρει απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίας, σύμφωνα με το άρ. 172 παρ. 1 στ. δ' ΚΠΔ, αποτελεί η προηγούμενη της εξετάσεώς του πλήρης και ακώλυτη επικοινωνία με τον συνήγορό του προς προετοιμασία της απολογίας του, και μάλιστα η προηγούμενη ουσιαστική και όχι τυπική επικοινωνία, και δεν αρκεί απλώς η παρουσία του συνηγόρου κατά την εξέταση του κατηγορουμένου, η οποία σε καμία περίπτωση δεν πληροί (και δεν αναπληροί!) την έννοια της «επικοινωνίας», η οποία καθιερώνεται και κατοχυρώνεται από τον ΚΠΔ ως ανασφαίρετο υπερασπιστικό δικαίωμα του κατηγορουμένου

Έτσι, παρότι δεν ικανοποιήθηκαν τα ανωτέρω αιτήματά μου (για τα οποία, επαναλαμβάνω, *ερωτήθηκα, τυπικά, αν επιθυμώ να τα ασκήσω και απάντησα, καταφατικό ουσιαστικότητα, δηλ επιθυμώ*), οι προανακριτικοί υπάλληλοι προχώρησαν στην *εξέτασή μου*. Εφόσον, όμως, δεν μου είχαν χορηγηθεί αντίγραφα των εγγράφων της ανάκρισης και προθεσμία, για να προετοιμάσω την απολογία και την υπεράσπισή μου, εξαναγκάζομουν, ουσιαστικώς, να *εξετασθώ, παρά τη θέλησή μου, επί κατηγορητηρίου, που, όπως είχε διατυπωθεί, ήταν εντελώς αόριστο, πολύ περισσότερο που δεν συνοδευόταν από τα αναφερόμενα σε αυτό, αορίστως, έγγραφα τα οποία μου ήταν, έτσι, παντελώς άγνωστα*. Τα γεγονότα αυτά οδήγησαν, επαναλαμβάνω, τον συνήγορό μου να αποχωρήσει, αγανακτισμένος, σε ένδειξη διαμαρτυρίας, για την *χονδροειδή παραβίαση όλων των δικαιωμάτων μου, που αναγνωρίζονται, το Νόμο, την ΕΣΔΑ και τα πρόσθετα αυτής πρωτόκολλα*.-

Τα ανωτέρω αναφερόμενα και, συγκεκριμένως, i) *η δήλωσή μου* ότι *επιθυμώ να κάνω χρήση των δικαιωμάτων μου*, ii) *το αίτημά μου για χορήγηση αντιγράφων και προθεσμίας*, καθώς και iii) *το γεγονός ότι* οι ανακριτικοί υπάλληλοι *προχώρησαν στην εξέτασή μου χωρίς να ικανοποιήσουν τα δικαιώματά μου αυτά, έχουν αποτυπωθεί εγγράφως στην από 28.09.2013 έκθεση εξετάσεώς μου*, η οποία υπογράφεται από αμφοτέρους τους ανωτέρω ανακριτικούς υπαλλήλους και από εμένα (ο αδελφός μου και συνήγορός μου αρνήθηκε να

υπογράψει), πράγμα που επίσης σημειώθηκε. Για τη διευκόλυνση δε των κριτών της παρούσας, το ενδιαφέρον μέρος της έκθεσης εξετάσεώς μου παρατίθεται αυτούσιο (οι τονισμοί δικοί μου):

«...Στην συνέχεια, αφού ανακοινώσαμε στον εξεταζόμενο το περιεχόμενο των εγγράφων της ανάκρισης, εξηγήσαμε σ' αυτόν σύμφωνα με το άρθρο 103 του Κ.Π.Δ., με σαφήνεια όλα τα δικαιώματα του που προβλέπονται από τα άρθρα 100, 101, 102, 103, 104, 105 & 273 του Κωδ. Ποιν. Δικονομίας και ιδίως ότι δικαιούται: να παρίσταται μετά συνηγόρου, μετά του οποίου δεν μπορεί να απαγορευθεί η επικοινωνία του σε καμία περίπτωση, να μελετήσει ο ίδιος ή ο συνήγορος του τα έγγραφα της ανάκρισης και του κατηγορητηρίου (πραγματικών περιστατικών-κατηγορίες), να του χορηγηθούν αντίγραφα αυτών με δική του δαπάνη και μετά από γραπτή αίτηση του, να αρνηθεί να απαντήσει (δικαίωμα σιωπής) και να παράδωσει την απολογία του γραπτή.

ΕΡΩΤΗΣΗ: Επιθυμείτε να κάνετε χρήση των δικαιωμάτων που σας γνωστοποιήθηκαν;

ΑΠΟΚΡΙΣΗ: Ναι επιθυμώ να κάνω χρήση των δικαιωμάτων μου και συγκεκριμένα να παρίσταμαι με τον συνήγορό μου κ. ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΣ Παναγιώτη του Γεωργίου με Δ.Σ.Α. 7162, ο οποίος στο σημείο αυτό δηλώνει ότι δεν είχε την προσήκουσα επικοινωνία με τον εντολέα του, δεν έλαβε αντίγραφα της δικογραφίας, τα οποία ζητά με την παρούσα, ούτε του παρεχωρήθη ο χρόνος μελέτης για την προπαρασκευή της υπερασπίσεως του εντολέως του, παραλείψεις για τις οποίες επιφυλάσσεται. Στο σημείο αυτό αποχωρεί της προανακρίσεως. Προς πίστωση συντάχθηκε η παρούσα έκθεση, η οποία αφού αναγνώσθηκε και βεβαιώθηκε, υπογράφεται ως ακολούθως:

Ο Εξετασθείς Ο Β' Ανακριτικός Ο Ανακριτικός Ο
Παριστάμενος

Κατηγορούμενος Υπάλληλος Υπάλληλος Συνήγορος

Μετά από τα ανωτέρω, του απαγγέλαμε τις ως άνω κατηγορίες και εξετάζεται ως έπεται

ΕΡΩΤΗΣΗ Κατηγορήθηκες άλλοτε και αν ναι, για ποία αιτία;

ΑΠΟΚΡΙΣΗ: Είχα κατηγορηθεί για τιλημμελήματα προ τριάντα (30) ετών περίπου

ΕΡΩΤΗΣΗ: Κατηγορείσαι ήδη για τις πράξεις ήτοι σου γνωστοποιήθηκαν ανωτέρω Τι απολογείσαι;

ΑΠΟΚΡΙΣΗ: Είμαι Βουλευτής του Ελληνικού Κοινοβουλίου και Γενικός Γραμματέας του κόμματος της Χρυσής Αυγής. Αρνούμαι κατηγορηματικά τις

σε βάρος μου κατηγορίες και θεωρώ την δίωξη μου πολιτική. Τα υπόλοιπα θα τα καταθέσω στις Αρμόδιες Δικαστικές Αρχές.

Η παρούσα άρχισε να συντάσσεται την 17:30' ώρα της 28-09-2013 και περατώθηκε την 17:50' ώρα της ιδίας (28-09-2013). Προς πίστωση συντάχθηκε η παρούσα έκθεση, η οποία αφού αναγνώσθηκε και βεβαιώθηκε, υπογράφεται ως ακολούθως:

Ο Εξετασθείς	Ο Β' Ανακριτικός	Ο Ανακριτικός	Ο
Παριστάμενος			
Κατηγορούμενος	Υπάλληλος	Υπάλληλος	Συνήγορος»

iv. Η Ευρωπαϊκή Σύμβαση για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου

Το άρθρο 6 παρ. 1 εδ. α' της Ευρωπαϊκής Σύμβασης για τα Δικαιώματα του Ανθρώπου (ν.δ. 53/1974) ορίζει τα ακόλουθα:

«Παν πρόσωπον έχει δικαίωμα όπως η υπόθεσίς του δικασθή δίκαιως, δημοσίαι και εντός λογικής προθεσμίας υπό ανεξαρτήτου και αμερόληπτου δικαστηρίου, νομίμως λειτουργούντος, το οποίο θα αποφασίση είτε επί των δικαιωμάτων και υποχρεώσεων του αστικής φύσεως, είτε επί του βάσιμου πάσης εναντίον του κατηγορίας ποινικής φύσεως».

Στη διάταξη αυτή θεμελιώνεται το δικαίωμα κάθε προσώπου σε δίκαιη δίκη, που δεν εξαντλείται στην απλή πρόσβαση σε δικαστήριο, αλλά κατοχυρώνει και την από κάθε άποψη οργάνωση μιας διαδικασίας, η οποία ενστερνίζεται τις σύγχρονες προδιαγραφές του κράτους δικαίου και εγγυάται την πλήρη και αποτελεσματική δικαστική προστασία. Η εν λόγω διάταξη που δυνάμει του άρθρου 28 παρ. 1 του Συντάγματος, έχει ισχύ υπέρτερη των κανόνων της κοινής νομοθεσίας, συγκροτεί ένα ευρύ πλέγμα επιμέρους κανόνων που συμπορεύονται με την προστασία του άρθρου 20 παρ. 1 Συντάγματος (βλ. ΣυμβΕφΑθ. 1327/2009 ΤΝΠ ΙΣΟΚΡΑΤΗΣ)

Περαιτέρω:

Σύμφωνα με το άρθρο 6 παρ. 2 της ΕΣΔΑ:

«Παν πρόσωπον κατηγορούμενον επί αδικήματι τεκμαίρεται ότι είναι αθώον μέχρι της νομίμου αποδείξεως της ενοχής του».-

Σύμφωνα δε με το άρθρο 6 παρ. 3 α' και β' της ΕΣΔΑ

«3. Ειδικότερον, πας κατηγορούμενος έχει δικαίωμα: α) όπως πληροφωρηθή, εν τη βραχυτέρα προθεσμία, εις γλώσσαν την οποίαν εννοεί και εν λεπτομέρεια, την φύσιν και τον λόγον της εναντίον του κατηγορίας, β) όπως διαθέτη τον χρόνον και τας αναγκαίας ευκολίας προς προετοιμασίαν της υπερασπίσεώς του».-

Σημειώνεται ότι κατά τη νομολογία του Ευρωπαϊκού Δικαστηρίου Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων (ΕΔΔΑ - European Court of Human Rights), η ΕΣΔΑ συνιστά εφαρμοστέο δικανικό κανόνα που υπερισχύει του εσωτερικού δικαίου (άρθρο 28 § 1 Ελληνικού Συντάγματος). Συνεπώς, θα πρέπει οι διατάξεις των κοινών νόμων, ανάμεσα στους οποίους περιλαμβάνονται και οι διατάξεις της ποινικής δικονομίας, να ερμηνεύονται κατά τρόπο σύμφωνο με την Ευρωπαϊκή Σύμβαση Ανθρωπίνων Δικαιωμάτων και κατά συνέπειαν οι διατάξεις των κοινών ποινικοδικονομικών διατάξεων δεν μπορούν να ματαιώσουν την εφαρμογή των κανόνων αυξημένης τυπικής ισχύος, όπως οι διατάξεις της ΕΣΔΑ (βλ. Καθηγητή και Ευρωβουλευτή Κ. Χρυσόγονο, στον Τόμο της Εθνικής Σχολής Δικαστών με τίτλο «Η επίδραση της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου στην ερμηνεία και εφαρμογή του Ελληνικού Δικαίου, σελ 31 επ, βλ. επίσης Κ. Χρυσόγονο, Ατομικά, Κοινωνικά Δικαιώματα, εκδ. 2002 σ. 426).-

Περαιτέρω, κατά τη νομολογία του ΕΔΔΑ, στην έννοια της «**αναγκαίας ευκολίας προς προετοιμασίαν**» της υπερασπίσεως, περιλαμβάνεται και το δικαίωμα πρόσβασης στη **δικογραφία**, που έχει σχηματισθεί σε βάρος του κατηγορουμένου (Bonzi κατά Ελβετίας, προσφυγή αρ. 7854/77, Guy Jespers κατά Βελγίου, προσφυγή αρ. 8404/ 78). Περαιτέρω δε το ΕΔΔΑ έχει κρίνει ότι «Οι διαδικασίες θα πρέπει να διεξάγονται κατ' **αντιδικία** και θα πρέπει πάντα να εξασφαλίζεται «**η ισότητα των όπλων**» ανάμεσα στα μέρη, την κατηγορούσα αρχή και τον κατηγορούμενο. Η ισότητα των όπλων δεν εξασφαλίζεται όταν ο **συνήγορος δεν έχει πρόσβαση στα έγγραφα της ανάκρισης** (βλ. και ΣυμβΕΦΑθ 1327/2009 απ).-

Με άλλα λόγια, η **ισότητα των όπλων** υποχρεώνει τις εισαγγελικές και ανακριτικές αρχές να θέτουν στην διάθεση του κατηγορουμένου όποια απόδειξη έχουν στην διάθεσή τους εις βάρος του. Ο κατηγορούμενος έχει το δικαίωμα να έχει στη διάθεσή του, για τον σκοπό της απαλλαγής του ή για τη μείωση της ποινής, όλα τα σχετικά στοιχεία τα οποία συγκεντρώθηκαν από τις αρμόδιες αρχές, ώστε να μπορεί να τα μελετήσει και να τα αντικρούσει, υπερασπιζόμενος τον εαυτό του [(βλ. Gregacenic v. Croatia (10.10.2012), Mooren

v. Germany (09.07.2009), Moiseyev v. Russia (06.04.2009), Dowsett v. United Kingdom (24.6.2003), Σκέψη 41, Shishkov v. Bulgaria (09.04.2003), PG and JH v. United Kingdom (25.09.2001), Lietzow v. Germany (13.02.2001), UL, GMR and AKP v. United Kingdom (19.9.2000), Σκέψη 112, Rowe and Davis v. United Kingdom (16.2.2000), Σκέψη 60, Fitt v. United Kingdom (16.2.2000), Σκέψη 44, Jasper v. United Kingdom (16.2.2000), Σκέψη 51, Bendenoun v. France (1994) 18 EHRR 54, Edwards v. United Kingdom (1992) 15 EHRR 417, Kaufmann v. Belgium (1986) 50 DR 98, Jespers v. Belgium (1981) 27 DR 61] -

Το δικαίωμα, τέλος, του κατηγορουμένου να έχει την αναγκαία ευκολία προς προετοιμασία και να λάβει γνώση όλων ανεξαιρέτως των εγγράφων που βρίσκονται στο φάκελο της δικογραφίας προκύπτει και από άλλα διεθνή κείμενα. Ειδικότερα, στο άρθρο 67 του Καταστατικού του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου (Statute of the International Criminal Court), ορίζεται ότι ο Εισαγγελέας έχει την υποχρέωση να αποκαλύψει στην υπεράσπιση τις αποδείξεις που έχει στην κατοχή ή στον έλεγχό του, που επιδρούν στην ενοχή ή στη μείωση της ποινής ή εκείνα που προσβάλλουν την αξιοπιστία της εισαγγελικής απόδειξης [βλ. επίσης το άρθρο 21 Καταστατικού του Διεθνούς Ποινικού Δικαστηρίου της πρώην Γιουγκοσλαβίας (ICTY) βλ. και άρθρο 14 § 2β του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα, το οποίο κυρώθηκε με το ν. 2462/1997 και συνεπώς κατέστη εσωτερικό δίκαιο και έχει ισχύ, κατ' άρθρο 28 § 1 του Συντάγματος, υπέρτερη του κοινού νόμου].-

V. Ο Ελληνικός Κώδικας Ποινικής Δικονομίας

Σύμφωνα με την διάταξη 101 του ΚΠοινΔ, θεμελιώδες δικαίωμα του κατηγορουμένου αποτελεί η γνώση του κατηγορητηρίου εις βάρος του. Η κατά την ανωτέρω υποχρέωση του ανακριτή να ανακοινώσει στον κατηγορούμενο το περιεχόμενο του κατηγορητηρίου, αμέσως μετά την εμφάνιση ή την προσαγωγή του αναγράφεται ρητώς στο άρθρο 101 παρ. 1 ΚΠοινΔ. Παρότι έπρεπε να θεωρείται αυτονόητο, εντούτοις, έγινε θεωρητικώς και νομολογιακώς δεκτόν, ότι, στο κατηγορητήριο πρέπει να γίνεται αναφορά όλων των πραγματικών περιστατικών, που συγκροτούν την αποδιδόμενη στον κατηγορούμενο κατηγορία. Το κατά τα ανωτέρω αυτονόητο έγινε δεκτόν, επαναλαμβάνω, διότι, κατά λογική και νομική συνακολουθία, η ανωτέρω αναφορά είναι απολύτως απαραίτητη, δοθέντος ότι, η έλλειψη συγκεκριμένου κατηγορητηρίου,

αφαιρεί από τον κατηγορούμενο τη δυνατότητα να υπερασπιστεί τον εαυτό του, πράγμα που συνιστά παράβαση βασικών και αναφαιρέτων δικαιωμάτων του, ως κατηγορουμένου, αλλά και ως ανθρώπου [(βλ. την υπ' αριθμ. 3/1999 εγκύκλιο της Εισαγγελίας του Αρείου Πάγου (ΠΧρ Ν/566 και ΠοινΔνη 2/1253), καθώς επίσης και τις υπ' αριθμ. 9/2000 και 2718/1999 όμοιες, προερχόμενες, μάλιστα, από τον κ. Εισαγγελέα του Αρείου Πάγου προσωπικώς (ΠΧρ ΝΑ/183, Αρμ 55/438 και ΥΠΕΡΑΣΠΙΣΗ/2000 σελ. 384, ανιστοίχως), Ευαγγ. Κρουσταλλάκη (ΝοΒ 49/369 επ), Αργ. Καρρά (ΠΧρ Ν/673 επ.), κλπ]. Η υποχρέωση δε αυτή του Ανακριτή υπάρχει ανεξάρτητα από την υποβολή ή μη σχετικού αιτήματος από τον κατηγορούμενο ή τον συνήγορό του.-

Επίσης, κατά την ως άνω διάταξη, του άρθρου 101 παρ. 1 ΚΠοινΔ, στον κατηγορούμενο, όταν προσέλθει ή προσαχθεί για απολογία ενώπιον του Ανακριτή, ανακοινώνεται το περιεχόμενο των εγγράφων της ανακρίσεως. Επιπρέπειται επίσης στον κατηγορούμενο να λάβει αυτοπροσώπως ή δια του συνηγόρου του, γνώση των εγγράφων της ανακρίσεως και χορηγούνται σε αυτόν, με δικές του δαπάνες και κατόπιν αιτήσεώς του, αντίγραφα των εγγράφων αυτών.-

Η διάταξη αυτή, καθώς και οι διατάξεις των άρθρων 97, 100, 102, 103 του ίδιου Κώδικα, περιέχουν τους, κατοχυρωτικούς των δικαιωμάτων των κατηγορουμένων, κανόνες δικαίου και αποσκοπούν στην διασφάλιση του δικαιώματος υπερασπίσεώς τους και της παροχής ευχερείας αντικρούσεως των σε βάρος τους κατηγοριών. Η διασφάλιση αυτή επιτυγχάνεται πληρέστερα δια της ανακοινώσεως από τον ανακρίνοντα στον προσερχόμενο ή προσαγόμενο ενώπιόν του για απολογία κατηγορούμενο όλων ανεξαιρέτως των εγγράφων της δικογραφίας και, ακόμη, με την αυτοπρόσωπη, από τον ίδιο ή δια του συνηγόρου του, γνώση των εγγράφων αυτών, όπως επίσης και με τη λήψη αντιγράφων όλων, ανεξαιρέτως, των εγγράφων που, μέχρι την στιγμή εκείνη, ευρίσκονται στην δικογραφία.-

Τα ανωτέρω τρία διαδοχικά δικονομικά δικαιώματα του κατηγορουμένου, τα οποία αναφέρονται ρητώς στην προαναφερθείσα διάταξη της παρ. 1 του άρθρου 101 ΚΠοινΔ, και τα οποία, όπως προκύπτει από το σύνδυασμό των διατάξεων των άρθρων 243 παρ. 2, 105, 101 και 102 ΚΠοινΔ, παρέχονται στον κατηγορούμενο/εξεταζόμενο και επί (αστυνομικής)

προανακρίσεως ή ακόμα και προκαταρκτικής εξετάσεως, επιδιώκουν τον ίδιο σκοπό. Επομένως, κατά νομική και λογική ακολουθία (διατάξεις νόμου – κανόνες κοινής λογικής), πρέπει, όλα, να προηγούνται χρονικώς της λήψεως της απολογίας του κατηγορουμένου από τον Ανακριτή, διότι μόνον αν ο κατηγορούμενος έχει πλήρη γνώση της κατ' αυτού κατηγορίας και των εγγράφων που την επιστηρίζουν, θα μπορέσει αποτελεσματικότερα να αποκρούσει την κατηγορία και τα εναντίον του υπάρχοντα αποδεικτικά στοιχεία. Η λήψη αντιγράφων, μάλιστα, είναι, σε πολλές περιπτώσεις, απολύτως απαραίτητη για την προετοιμασία της απολογίας του κατηγορουμένου, ιδίως όταν αυτά, λόγω του αριθμού και του περιεχομένου τους, απαιτούν ιδιαίτερη μελέτη και προσοχή. Την αναγκαιότητα αυτή έχει υπόψη της η διάταξη και γι' αυτό ορίζει ότι τα προαναφερθέντα δικαιώματα έχει ο κατηγορούμενος «μόλις μετά την κλήτευσή του εμφανισθεί ή οδηγηθεί ο κατηγορούμενος για να απολογηθεί» και όχι αφού απολογηθεί (βλ. ΑΠ 375/ 1964 ΠοινΧρον ΙΕ/34, ΕφΘρ 36/1988 ΠοινΧρ ΛΗ/423 ΓνωμΕισαγΕφΑθ 3/68 ΠοινΧρ ΙΗ/634, ΓνωμΕισαγΕφΛαρίσης 1/1980 ΠοινΧρον Α/90, Κ. Σιφναίου ΠανδΠοινΔικον Τομ. Α' σελ. 198, Χρ. Μπάκας, Το δικαίωμα ακροάσεως του κατηγορουμένου στην ποινική δίκη, ΠοινΧρ ΛΖ/485).-

Από όσα, μάλιστα, γνωρίζω, δεν άκουσα, ούτε έμαθα, ούτε (πολύ λιγότερο) διάβασα κάπου να υποστηρίζεται το αντίθετο, ότι δηλαδή γνώση της δικογραφίας του μπορεί να λάβει ο κατηγορούμενος... μετά την απολογία του!

Με τον τρόπο αυτόν, η εν λόγω διάταξη καθιερώνει τη γνώση της κατηγορίας και της δικογραφίας από τον κατηγορούμενο πριν από την απολογία του ως ουσιώδη προϋπόθεση του δικαιώματος ακροάσεως (βλ. και Ανδρουλάκη, Θεμελιώδεις Έννοιες της Ποινικής Δίκης σελ. 63 και 88), ενώ ενδεικτικό της σοβαρότητας και της σημασίας, την οποία αποδίδει η δικονομία στα δικαιώματα αυτά του κατηγορουμένου, είναι και το γεγονός ότι η τήρηση αυτών τάσσεται επί ποινή απολύτου ακυρότητας της προδικασίας, κατ' άρθρ. 171 εδ. δ' του ΚΠοινΔ (βλ. ΑΠ 302/1984 και 443/1984 ΠοινΧρον ΛΔ/814 και 861, ΑΠ 809/2008 Δημοσίευση ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ).-

νί.- Στην προκείμενη περίπτωση, όπως προκύπτει από την προσκομιζόμενη, από 28.09.2013, έκθεση απολογίας ενώπιον των προαναφερθέντων αστυνομικών οργάνων, παραβιάστηκαν τα

δικαιώματά μου α) για ακριβή γνώση της σε βάρος μου κατηγορίας, β) για λήψη αντιγράφων των εγγράφων της ανάκρισης και γ) για παροχή προθεσμίας για την προετοιμασία της απολογίας μου, ώστε, αποδεδειγμένως, προκλήθηκε, έτσι, ακυρότητα της διαδικασίας, η οποία, κατά τα προεκτεθέντα, είναι απόλυτη, δεν έχει καλυφθεί (πλην άλλων και ιδίως των αμέσως κατωτέρω εκτιθεμένων και διότι αφορά την ποινική μου δίωξη) και, φυσικά, καταλαμβάνει, σύμφωνα με το άρ. 175 ΚΠΔ, όλες τις διαδικαστικές πράξεις που επακολούθησαν, ήτοι την άσκηση ποινικής δίωξης σε βάρος μου, την απολογία μου ενώπιον του κ. Ανακριτή του Ν. 4022/2011, το ένταλμα προσωρινής κρατήσεώς μου, και ούτω καθ' εξής.-

Ειδικότερα, στην προκείμενη περίπτωση, το ειδικότερο δικαίωμά μου να λάβω γνώση της σε βάρος μου κατηγορίας παραβιάστηκε (και η αντίστοιχη υποχρέωση – εννόμο καθήκον των ανακριτικών οργάνων δεν τηρήθηκε), επειδή τα αρμόδια προανακριτικά όργανα μου ανακοίνωσαν μεν ότι κατηγορούμαι για ένταξη σε εγκληματική οργάνωση, πλην όμως, ως προς τα αδικήματα που, υποτίθεται, επιδιώκει η οργάνωση αυτή (που συνιστά στοιχείο ουσιώδες για το αδίκημα του 187 ΠΚ), μου ανακοίνωσαν, τα, κατά τη δική τους αποκλειστικά αυθαίρετη αξιολογική κρίση, «τα σοβαρότερα (!)» από αυτά. Δηλαδή δεν μου ανακοινώθηκαν όλα τα αδικήματα που, υποτίθεται, επιδιώκει η εγκληματική οργάνωση, στην οποία είχα, υποτίθεται, ενταχθεί, αλλά μόνον κάποια από αυτά και συγκεκριμένα αυτά που θεωρήθηκαν από τους ανακριτικούς υπαλλήλους ότι είναι τα πιο σοβαρά (!). Η ενδεικτική, κατ' επιλογήν των ανακριτικών υπαλλήλων, ανακοίνωση των αδικημάτων που, υποτίθεται, επιδιώκει η εγκληματική οργάνωση, όμως, δεν καλύπτει την, κατά τα προεκτεθέντα, υποχρέωσή τους και το αντίστοιχο δικαίωμά μου, να μου ανακοινωθεί με ακρίβεια και λεπτομέρεια η σε βάρος μου κατηγορία.-

Αντιστοίχως, το ειδικότερο δικαίωμά μου να λάβω αντίγραφα των εγγράφων της ανάκρισης, καθώς και προθεσμία για να απολογηθώ, παραβιάστηκε επειδή, παρότι ζήτησα, δια του συνηγόρου μου, να λάβω αντίγραφα των εγγράφων της ανάκρισης, ώστε να τα μελετήσω, και παρότι ζήτησα να μου παρασχεθεί προθεσμία για να προετοιμάσω την υπεράσπισή μου, εντούτοις, οι ανακριτικοί υπάλληλοι προχώρησαν στην εξέτασή μου

καταναγκαστικά, και χωρίς προηγουμένως να ικανοποιηθούν τα ανωτέρω αιτήματά μου. Η συμπεριφορά αυτή των ανακριτικών υπαλλήλων, συνιστά, φυσικά, κατάφωρη και αυταπόδεικτη παραβίαση των προεκτεθέντων δικαιωμάτων μου.-

Επομένως, και για το λόγο αυτόν, προκλήθηκε απόλυτη ακυρότητα της άσκησης της ποινικής δίωξης σε βάρος του αι από μας, καθώς, φυσικά, και όλων των πράξεων που εξαρτώνται από αυτήν.-

Γ. Απόλυτη ακυρότητα λόγω ακυρότητας της άσκησης της ποινικής δίωξης εξ αιτίας μη χορήγησης της απαιτούμενης άδειας από τη Βουλή εντός τριμήνου.-

Κατόπιν της με αριθμό 9/17.10.2013 σχετικής απόφασης της Ολομέλειας του Εφετείου Αθηνών η σε βάρος μας δικογραφία διαβιβάστηκε την 22.10.2013 στις ειδικές εφέτες ανακρίτριες Ιωάννα Κλάπα - Χριστοδουλέα και Μαρία Δημητροπούλου - Ανδρεάδου για συνέχιση της ανάκρισης σύμφωνα με το άρθρο 29 ΚΠοινΔ.

Με το με αριθμό 305/19.02.2014 έγγραφο των ανωτέρω ειδικών Εφετών Ανακριτριών, ζητήθηκε από τον Πρόεδρο της Βουλής των Ελλήνων, σύμφωνα με το άρθρο 83 του Κανονισμού της Βουλής, να αποφανθεί η Βουλή για τη χορήγηση ή μη της απαιτούμενης άδειας, προκειμένου να ασκηθεί συμπληρωματική δίωξη σε βάρος μου για κατοχή πυροβόλων όπλων και πυρομαχικών με σκοπό τον παράνομο εφοδιασμό εγκληματικής οργάνωσης (αρ. 15 παρ.1 Ν 2169/1993)

Το έγγραφο αυτό των κκ. Εφετών Ανακριτριών διαβιβάστηκε στη Βουλή των Ελλήνων δια της κ. Εισαγγελέως του Αρείου Πάγου και, ακολούθως, δια του αρμοδίου Υπουργού της Δικαιοσύνης, την 21.02.2014, ήτοι την επομένη της σύνταξής του, ώστε, εντός προθεσμίας τριών μηνών, ήτοι έως την 21.05.2014, όπως ορίζει το άρθρο 62 του Συντάγματος, έπρεπε να έχει δοθεί η απαραίτητη άδεια από τη Βουλή για την άρση της ασυλίας μας. Ωστόσο, η 20.05.2014 παρήλθε άπρακτη, το δε θέμα της χορήγησης αδειάς εισήχθη για συζήτηση στη Βουλή των Ελλήνων την 04.06.2014, δηλαδή 13 ημέρες αφότου είχε παρέλθει η προθεσμία που ορίζει το άρθρο 62 του Συντάγματος. -

Παρά ταύτα ο Εισαγγελέας Εφετών κ. Ισιδωρος Ντογιάκος, άσκησε σε βάρος μου την ποινική δίωξη, για την οποία είχε ζητηθεί άδεια από τη Βουλή, οι δε κκ. Ανακρίτριες συνέχισαν την κυρία ανάκριση μας, καλώντας με σε απολογία και επιβάλλοντάς μου **μάλιστα τον επαχθέστατο όρο του κατ' οίκον περιορισμού.**

Σύμφωνα με το άρθρο 62 του Συντάγματος, που καθιερώνει το «ακαταδίωκτο των βουλευτών», οι βουλευτές κατά τη διάρκεια της βουλευτικής περιόδου δεν διώκονται, ούτε συλλαμβάνονται, ούτε φυλακίζονται, ούτε με άλλο τρόπο περιορίζονται χωρίς την άδεια της Βουλής, εκτός αν πρόκειται για αυτόφωρο κακούργημα, οπότε για την άσκηση της ποινικής δίωξης δεν απαιτείται η άδεια της Βουλής.-

Το ακαταδίωκτο των βουλευτών περιλαμβάνει, εκτός των άλλων, και την άσκηση της ποινικής δίωξης, την απαγγελία κατηγορίας, την κλήση για ανάκριση, τη σύλληψη, τη φυλάκιση, τη βίαιη προσαγωγή για εξέταση του ως μάρτυρα, την απαγόρευση αποδημίας (Χ. Σεβαστίδη, *Κώδικας Ποινικής Δικονομίας* τόμος Ι, υπό το άρθρο 54 ΚΠοινΔ σελ. 681).-

Περαιτέρω, η άδεια της Βουλής στην περίπτωση του άρθρου 62 Συντ. θεωρείται ότι δεν δόθηκε αν η Βουλή δεν αποφανθεί μέσα σε τρεις μήνες από τότε που η αίτηση του εισαγγελέα για δίωξη διαβιβάστηκε στον Πρόεδρο της Βουλής, προθεσμία που αναστέλλεται κατά τη διάρκεια των διακοπών της Βουλής (βλ. Χ. Σεβαστίδη ό.π. όπου και περαιτέρω παραπομπές).-

Η έλλειψη της άδειας της Βουλής στις περιπτώσεις του άρθρου 62 Συντ. **συνιστά κώλυμα** για την προσωπική καταδίωξη του βουλευτή. Επομένως, είναι δυνατή η κίνηση της ποινικής δίωξης για την καταγγελλόμενη πράξη, και πριν από τη χορήγηση της απαιτούμενης άδειας, **όχι όμως και η διενέργεια των προαναφερθεισών ανακριτικών πράξεων**, που θίγουν το πρόσωπο για το οποίο απαιτείται η άδεια. Εξ ανηδιστολής προκύπτει ότι, **αν, μετά την κίνησή της ποινικής δίωξης και τη διενέργεια των ανακριτικών πράξεων, δοθεί η απαιτούμενη άδεια της αρχής, ισχυροποιούνται αναδρομικά** (ή ορθότερα παραμένουν ισχυρές) **μόνον οι επιτρεπόμενες κατά το άρθρο 54 ΚΠΔ ανακριτικές πράξεις**, ενώ οι μη επιτρεπόμενες ανακριτικές πράξεις **δεν ισχυροποιούνται σε καμία περίπτωση**, ούτε, δηλαδή, με την εκ των υστέρων χορήγηση της άδειας της αρχής. Είναι, απλά, δυνατό μετά την κήρυξη του

απαραδέκτου και, εφόσον χορηγηθεί η απαιτούμενη άδεια, να επαναληφθούν (βλ. Χ. Σεβαστίδης ό π., όπου και περαιτέρω παραπομπές σε ΣυμβλημΘεσ 610/1958, Αρμ (1958), 546, ΠλημΑγριν 98/1953, ΝοΒ (1/1953), 405, Ι. Ζησιάδης, τομ. Α', σελ. 383, Π. Καίσαρης, άρθρο 54, σελ. 560).-

Στην προκείμενη περίπτωση, σύμφωνα με τα παραπάνω, μετά την άπρακτη παρέλευση του τριμήνου οι κκ. Ανακρίτριες όφειλαν, στη χειρότερη για μας περίπτωση, να αποστείλουν νέο αίτημα στη Βουλή, ενέργεια που παρέλειψαν. Η δε έλλειψη «άδειας» της Βουλής εντός του τριμήνου από την διαβίβαση του σχετικού αιτήματος, είχε ως αποτέλεσμα η μεν ποινική δίωξη, που ασκήθηκε, να είναι απαράδεκτη, οι δε πράξεις, που δυνάμει αυτής διενεργήθηκαν, να είναι άκυρες που, μάλιστα, σύμφωνα με τα προεκτεθέντα, δεν μπορούν να ισχυροποιηθούν, αλλά μόνον να επαναληφθούν.

Εκ περισσού δε σημειώνεται ότι, η αναγνώριση της ακυρότητας αυτής ανήκει αποκλειστικά στην αρμοδιότητα της Δικαιοσύνης και όχι της Βουλής. Και τούτο διότι αφορά την νομιμότητα τόσο της ποινικής δίωξης όσο και των εξαρτωμένων από αυτήν πράξεων, ζητήματα δηλαδή για τα οποία δεν υπάρχει άλλο νόμιμο δικαιοδοτικό όργανο που να μπορεί να τα κρίνει, ενώ στα interna corporis της Βουλής (και περαιτέρω, ενδεχομένως, στα διοικητικά δικαστήρια) ανήκει η αμφισβήτηση της νομιμότητας της απόφασης της Βουλής για τη χορήγηση της άδειας. Επισημαίνουμε δε ότι αντίθετη ερμηνεία, που θα οδηγεί σε αδιέξοδο σχετικά με την προσφυγή ενώπιον της Δικαιοσύνης σχετικά με το εν λόγω ζήτημα, θα σημαίνει και παραβίαση του άρθρου 13 της ΕΣΔΑ, ζήτημα το οποίο επισημαίνουμε από τώρα και για το οποίο επιφυλασσόμαστε.-

II. Για την κήρυξη των παραπάνω ακυροτήτων, υποβάλαμε τις από 12.08.2014 και από 13.10.2014 ενστάσεις απόλυτης ακυρότητας της προδικασίας, οι οποίες απορρίφθηκαν με το με αριθμό 215/2015 βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών, με καθ' ολοκληρίαν αναφορά στην εισαγγελική πρόταση. Ειδικότερα:

Ο Εισαγγελέας Εφετών Αθηνών, με την από 15.10.2014, πρότασή του είχε προτείνει την απόρριψη των παραπάνω ενστάσεων, πλην όμως υιοθετώντας, σύμφωνα με όσα ακολουθούν, σαφειά και μη νόμιμη αιτιολογία, ενώ σημειώνεται ότι, για κάποιες ενστάσεις μας παρέλειψε

εντελώς να αποφανθεί (για τις ενστάσεις μου για τις οποίες δεν υπήρξε καν απόφαση, υποβάλλεται ξεχωριστό σημείωμα αντιρρήσεώς μας).

i. Ως προς το νομιμότητα της σύλληψής μας.-

Ο κ. Εισαγγελέας πρότεινε την απόρριψη της σχετικής ενστάσεώς μας, με την αιτιολογία ότι «ασφάλως αγνοούμε» ότι «όταν πρόκειται για **διαρκή εγκλήματα**, η άσκηση ποινικής δίωξης εκ μέρους του κ. Εισαγγελέα έχει ως συνέπεια τη διακοπή της συνέχισης των εγκλημάτων και την κατάργησή τους ως αυτοφώρων».-

Ωστόσο, η αιτιολογία αυτή του κ. Εισαγγελέα (την οποία μας κατηγορεί ότι αγνοούμε!), δεν έχει **έρεισμα στο νόμο**, γι' αυτό και, προφανώς, δεν έχει διατυπωθεί τέτοια νομική σκέψη σε δικαστική απόφαση/βούλευμα ή σε κάποια θεωρία. "**Διαρκές**" χαρακτηρίζεται το έγκλημά, του οποίου το αποτέλεσμα διαρκεί όσο διαρκεί η αξιόποινη συμπεριφορά του δράστη του. Ο χαρακτηρισμός δε ενός εγκλήματος ως **διαρκούς** ή ως **στιγμιαίου** έχει να κάνει με ερμηνεία των εκάστοτε εφαρμοστέων ουσιαστικών ποινικών διατάξεων και την υπαγωγή των οικείων περιστατικών στις εξ αυτών προσηκούσες.-

Η διάρκεια ενός εγκλήματος ουδόλως σχετίζεται με το χρόνο άσκησης της ποινικής δίωξης, που είναι ζήτημα δικονομικό και εντελώς άσχετο με τον τόπο, τρόπο και τις λοιπές περιστάσεις διάπραξης του εγκλήματος. Με βάση δε αυτό που προτείνει ο κ. Εισαγγελέας θα έπρεπε **για κάθε διαρκές αδίκημα**, για το οποίο ασκείται ποινική δίωξη, να θεωρείται ότι, με την άσκηση ποινικής δίωξης, **αποκλείεται** το αδίκημα να εξακολουθεί να τελείται. Έτσι, με βάση αυτά που προτείνει ο κ. Εισαγγελέας και δέχτηκε το Δικαστικό Συμβούλιο, αν **δράστης αρπαγής** συλληφθεί και ασκηθεί γι' αυτόν ποινική δίωξη (η οποία ως γνωστόν, λειτουργεί **αντικειμενικώς: in rem**), το αδίκημα **παύει να είναι αυτόφωρο**, ακόμα και **για τους λοιπούς αρπαγείς συνεργούς του**, ακόμα και αν, ενδεχομένως, δεν έχουν συλληφθεί και εξακολουθούν να διαφεύγουν με το θύμα. Επίσης, κάποιος που παραβιάζει τις διατάξεις **περί οικοδομικής ή περί προστασίας του αιγιαλού**, εφόσον του ασκηθεί ποινική δίωξη, θα δικαιούται να ισχυρίζεται ότι το αδίκημα που διαπράττεται από τότε και στο εξής, καίτοι διαρκές (!), δεν θα είναι πλέον αυτόφωρο!

ii. Ως προς τη λήψη της απολογίας μου στη ΓΑΔΑ.-

Ο κ. Εισαγγελέας προτείνει την απόρριψη της ενστάσεώς μας, επικαλούμενος το άρθρο 418 ΚΠοινΔ, και συγκεκριμένως επικαλούμενος ότι «αφού στα **αδικήματα που καταλαμβάνονται επ'**

αυτοφώρω, δεν απαιτείται έγγραφη διαδικασία, οι επικαλούμενες πλημμέλειες της προανακριτικής διαδικασίας δεν προκαλούν και ακυρότητα της προδικασίας».-

Η διάταξη, ωστόσο, του άρθρου 418 ΚΠοινΔ, που επικαλείται ο κ. Εισαγγελέας, δεν εφαρμόζεται στα αυτόφωρα κακουργήματα, αλλά μόνον στα αυτόφωρα πλημμελήματα. Ο τίτλος, άλλωστε, του άρθρου 418 είναι «σύλληψη και προσαγωγή δράστη αυτοφώρου πλημμελήματος», το δε σχετικό κεφάλαιο του ΚΠοινΔ (άρθρ. 417 επ.) φέρει τίτλο πλημμελήματα που καταλαμβάνονται επ' αυτοφώρω.-

Ακόμα όμως και αν (μπορούσε, τάχα) γίνει δεκτόν ότι στα επ' αυτοφώρω καταλαμβανόμενα κακουργήματα δεν είναι υποχρεωτική η τήρηση έγγραφης προδικασίας, δεν αναιρείται το γεγονός ότι στην προκείμενη περίπτωση τα αρμόδια αστυνομικά όργανα (είτε αυτό ήταν αναγκαίο ή υποχρεωτικό, είτε όχι) διατύπωσαν κατηγορία σε βάρος μου και προχώρησαν στην εξέτασή μου ως κατηγορούμενου, και μάλιστα, παρότι (κατά παραγγώρησή του) εγώ είχα ζητήσει να ασκήσω τα δικαιώματά μου (να λάβω αντίγραφα και προθεσμία κλπ). Για την «εξέτασή μου» αυτή συντάχθηκε έκθεση, η οποία, την επομένη ημέρα, διαβιβάστηκε, μαζί με το υπόλοιπο αποδεικτικό υλικό, στην κ. Εισαγγελέα Πλημ/κων Αθηνών Έτσι, η ακυρότητα που προκλήθηκε από την παραβίαση των υπερασπιστικών μου δικαιωμάτων κατά την εξέτασή μου στη ΓΑΔΑ, είναι, σε κάθε περίπτωση, υπαρκτή, αφού, όπως και να έχει το πράγμα, η, καθ' όλα παράνομη, εξέτασή μου πραγματοποιήθηκε, η δε σχετική έκθεση, που συντάχθηκε, παρέμεινε στη δικογραφία και αξιολογήθηκε από τους κριτές της υπόθεσης.-

iii. Ως προς την μη κλήτευσή μου κατά το στάδιο της προκαταρκτικής εξέτασης.-

Ο κ. Εισαγγελέας πρότεινε την απόρριψη της σχετικής ενστάσεώς μου, επειδή, τάχα, κατά την άποψή του, σε περίπτωση που μετά την προκαταρκτική εξέταση ακολουθεί κυρίως ανάκριση, η μη κλήτευση του κατηγορούμενου κατά το στάδιο της προκαταρκτικής εξέτασης, δεν επιφέρει ακυρότητα. Στη συνέχεια δε προσέθεσε ότι στην προκείμενη περίπτωση η ανάκριση ήταν πολύμηνη και όλοι οι κατηγορούμενοι είχαμε απόλυτη ευχέρεια να αναπτύξουμε διεξοδικά τις απόψεις μας και μάλιστα σε μερικές περιπτώσεις μέχρι σημείου υπερβολής και καταχρήσεως, όλα τα υπερασπιστικά δικαιώματά μας.-

Κατ' αρχήν επιτρέψτε μου να σημειώσω ότι αόριστες τοποθετήσεις του τύπου «άσκησαν μέχρι σημείου υπερβολής και καταχρήσεως τα υπερασπιστικά τους δικαιώματα», ούτε προσήκουν

σε κείμενο που γράφεται από Εισαγγελικό Λειτουργό, αλλά ούτε και ανταποκρίνονται στην πραγματικότητα. Δεν προσήκουν, διότι, αν ήθελε ο κ. Εισαγγελέας να μας «ψέξει» για κάποια **οικονομική κατάχρησή μας**, το τίμιο θα ήταν να έχει αναφέρει και ποια είναι δήθεν η συγκεκριμένη **κατάχρηση**, που κάναμε στα δικαιώματά μας, ώστε, αντιστοίχως, να μπορέσουμε και εμείς να τοποθετηθούμε επί της μομφής αυτής, που μας αποδίδεται με τόσον αόριστο και, φρονούμε, ανοίκειο, τρόπο. Πολύ δε περισσότερο που εμείς γνωρίζουμε ότι οι "**καταχρήσεις**", που έχουν όντως σημειωθεί, είναι **πολλές, αλλά καμία από μεριάς των κατηγορουμένων** -

Περαιτέρω, ως προς το **νομικό ζήτημα**, αν η κλήση του κατηγορουμένου στην προκαταρκτική εξέταση είναι υποχρεωτική, αναφερόμαστε στις ορθές και βάσιμες σκέψεις της από 12.08.2014 έντασής μας και επισημαίνουμε το εξής: Οι αποφάσεις που επικαλείται ο κ. Εισαγγελέας αφορούν περιπτώσεις που ο κατηγορούμενος **προέκυψε το πρώτον στην ανάκριση**, δεν ήταν, δηλαδή, γνωστός από την προκαταρκτική εξέταση, γι' αυτό και δεν κλητεύθηκε σε αυτήν. Ανεξαρτήτως, πάντως, της (μη) ορθότητας της σκέψης αυτής, στην περίπτωση μου η υποτιθέμενη εμπλοκή μου είχε ήδη προκύψει από το στάδιο της προκαταρκτικής εξέτασης. Επομένως, η μη κλήτευσή μου είναι, σε κάθε περίπτωση, **αδικοιολόγητη και παράνομη**, γι' αυτό και **επέφερε**, οπωσδήποτε, την επικαλούμενη **αντίστοιχη απόλυτη ακυρότητα**, αφού ανάγεται στην παραβίαση των υπερασπιστικών μου δικαιωμάτων, και μάλιστα την απόλυτη ακυρότητα της ποινικής δίωξης, που η άσκησή της προηγείται της κύριας ανάκρισης.

Τέλος, η αίτηση του κ. Εισαγγελέως ότι, τάχα, δεν **παραβιάστηκαν δικαιώματά μας κατά το στάδιο της προκαταρκτικής εξέτασης** επειδή κληθήκαμε να ασκήσουμε άλλα διακριτά δικαιώματά μας στο πλαίσιο της κύριας ανακρίσεως, δεν συνιστά, φυσικά, νόμιμη αιτιολογία, αφού, για την πρόκληση απόλυτης ακυρότητας **αρκεί** η παραβίαση οποιουδήποτε υπερασπιστικού δικαιώματος, χωρίς να απαιτείται από την παραβίαση αυτή να επέλθει και βλάβη στον κατηγορούμενο. Οι έννοιες της **οικονομικής βλάβης** και της **καταχρηστικής άσκησης οικονομικού δικαιώματος** δεν απαντούνται (και ορθά) στην Ποινική Δικονομία -

iv. Ως προς την εκπρόθεσμη άδεια της βουλής.-

Ο κ. Εισαγγελέας πρότεινε την απόρριψη της ενστάσεώς μου με την αιτιολογία ότι η καθυστέρηση της Βουλής να αποφανθεί για την δίωξή μου δεν σημαίνει ότι η Βουλή άφησε συνειδητά την προθεσμία να παρέλθει, επειδή δεν επιθυμούσε να χορηγήσει άδεια -

Ωστόσο, με την υπό κρίση έντασή μου δεν ισχυρίστηκα ότι η κοινοβουλευτική πλειοψηφία δεν επιθυμούσε τη δίωξή μου. Αντίθετα. Η βούληση των πολιτικών μου αντιπάλων είναι και δηλωθείσα και εμφανής. Ούτε ισχυρίστηκα ότι η άδεια της Βουλής δεν έχει δικονομική συνέπεια. -

Αυτό που ισχυρίστηκα, είναι ότι, αφού παρήλθε το τρίμηνο που ορίζεται από το άρθρο 62 του Συντάγματος, οι μέχρι τότε ενέργειες που στρέφονταν προσωπικά κατά βουλευτών κατέστησαν άκυρες, αφού, όπως εκθέτω στην από 12.08.2014 έντασή μου, η διενέργεια ανακριτικών πράξεων που στρέφονται προσωπικά κατά βουλευτή, αν δεν εγκριθούν εντός τριμήνου από τη Βουλή, δεν ισχυροποιούνται αναδρομικά, ούτε και με την εκ των υστέρων χορήγηση της άδειας της αρχής (βλ. Χ. Σεβαστίδη ερμηνεία ΚΠοινΔ υπό το άρθρο 54 όπου και περαιτέρω παραπομπές σε ΣυμβΠλημΘεσ 610/1958, Αρμ (1958), 546, ΠλημΑγριν 98/1953, ΝοΒ (1953), 405, Ι. Ζησιάδης, τομ. Α', σελ. 383 Π. Καίσαρης, άρθρο 54, σελ. 560), αλλά πρέπει να επαναληφθούν εξ αρχής. -

Άλλωστε όπου ο νομοθέτης συνταγματικώς θέτει προθεσμίες δια τη διενέργεια μιας πράξεως (εν προκειμένω χορήγησης άδειας για την άσκηση ποινικής δίωξης), δεν την εξαρτά ως προς τη νομιμότητά της, από το βουλευτικό του αρμοδίου οργάνου, τις αγαθές δηλαδή ή όχι προθέσεις του, αλλά ουδέποτε και ημερολογιακά!

Εν όψει και των προεκτεθέντων, που ως εκ περισσού αναπτύχθηκαν, προκύπτει το σφύλερό της αιτιολογίας του κ. Εισαγγελέα Εφετών (συνεπώς δε και του βουλεύματος, που δέχθηκε την πρόταση και την κατέστησε αιτιολογία του) και, κατ' επέκταση, η βασιμότητα των ανωτέρω ισχυρισμών μου. Σε τελευταία δε ανάλυση και των ενστάσεών μου, τις οποίες νομοτίπως επαναφέρω και ζητώ να γίνουν δεκτές.

III Για όλους τους παραπάνω λόγους, ζητούμε να κηρυχθούν οι ανωτέρω ακυρότητες και να διαταχθεί η επανάληψη των ακύρων πράξεων, αίτημα που, σύμφωνα με τις προεκτεθείσες σκέψεις, νομίμως υποβάλλεται και στο παρόν στάδιο. Ειδικότερα μάλιστα, επειδή για τους ανωτέρω αναλυτικώς εκτεθέντες και συμπαρατεθέντες λόγους, η εναντίον μου ποινική δίωξη είναι απόλυτα άκυρη, αιτούμαι την κήρυξη της απόλυτης ακυρότητας της εναντίον μου ποινικής δίωξεως. Εφόσον δε η εναντίον μου ποινική δίωξη είναι απόλυτα άκυρη, είναι απόλυτα άκυρες σύμφωνα με το αρ. 175 εδ. α' ΚΠΔ, και όλες οι εξαρτημένες από αυτήν μεταγενέστερες πράξεις της προανακριτικής και ανακριτικής διαδικασίας, δηλαδή στην πραγματικότητα, όλες οι πράξεις της διαδικασίας, καθώς και όλα τα συναφή εκδοθέντα βουλεύματα, και το υπ' αρ. 215/15 βούλευμα του Συμβουλίου Εφετών Αθηνών,

Πέραν τούτων, επειδή, για όλους τους λόγους, οι οποίοι αναλυτικώς συνεκτέθηκαν και συμπαρατέθηκαν ανωτέρω, επήλθε **απόλυτη ακυρότητα της προδικασίας**, είναι **απόλυτα άκυρη**, σύμφωνα με το άρθρο 175 εδ. α' ΚΠΑ, και η εξ αυτής εξαρτημένη μεταγενέστερη παραπομπή μου στο ακροατήριο και η εξ αυτής εξαρτημένη μεταγενέστερη διαδικασία στο ακροατήριο, τόσο η προπαρασκευαστική διαδικασία όσον και η κύρια διαδικασία στο ακροατήριο.

Γι' αυτό προτείνω και την απόλυτη ακυρότητα της προδικασίας και της εξ αυτής εξαρτημένης μεταγενέστερης παραπομπής μου στο ακροατήριο, καθώς και των εξ αυτής εξαρτημένων και μεταγενέστερων προπαρασκευαστικής και κύριας διαδικασίας στο ακροατήριο, και αιτούμαι να κηρυχθεί η απόλυτη ακυρότητα της προδικασίας, της παραπομπής μου στο ακροατήριο και της διαδικασίας στο ακροατήριο, τόσο της προπαρασκευαστικής διαδικασίας όσον και της κύριας διαδικασίας στο ακροατήριο.

Είναι νομικώς και δικαστικώς αυτονόητο ότι, υφισταμένων όλων των ανωτέρω οσημαντικότερων και σπουδαιότερων παραβιάσεων των δικαιωμάτων μου, τα οποία ρητώς προβλέπονται από την Ευρωπαϊκή Σύμβαση των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου (ΕΣΔΑ), και συγκεκριμένα από το άρθρο 6 παρ. 1 και το άρθρο 6 παρ. 3 στοιχ. β' αυτής, καθώς και από το άρθρο 14 παρ. 1 και από το άρθρο 14 παρ. 3 στοιχ. β' του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα, δεν υφίσταται δίκαιη δίκη, η οποία βεβαίως συγκαταλαμβάνει και την προδικασία της ποινικής δίκης ως ουσιώδες τμήμα της ποινικής δίκης. Επομένως και εξ αυτού του λόγου έχει επέλθει **απόλυτη ακυρότητα της προδικασίας** και είναι **απόλυτα άκυρη**, σύμφωνα με το άρθρο 175 εδ. α' ΚΠΑ και η εξ αυτής εξαρτημένη μεταγενέστερη παραπομπή μου στο ακροατήριο και η εξ αυτής εξαρτημένη μεταγενέστερη διαδικασία στο ακροατήριο,

με το οποίο παραπέμφθηκα ενώπιον του Δικαστηρίου Σας, συνεπώς είναι απόλυτα άκυρη και η παραπομπή μου ενώπιον του Δικαστηρίου Σας και η εξ αυτής της απόλυτα άκυρης παραπομπής εξαρτημένη κύρια διαδικασία στο ακροατήριο, τόσο η προπαρασκευαστική όσο και η κύρια.

Για τους λόγους αυτούς αιτούμαι την ακύρωση της απόλυτα άκυρης προδικασίας και της απόλυτα άκυρης παραπομπής μου στο ακροατήριο και γενικότερα, αιτούμαι, και πάλιν, να τηρηθεί στο εξής (ακόμα και για την κήρυξη των ακυροτήτων αυτών) το Σύνταγμα, οι υπερνομοθετικής ισχύος Διεθνείς Συμβάσεις και Αρχές, από τις οποίες δεσμεύεται πλήρως η Ελλάδα, και η εσωτερική Νομοθεσία, αιτήματα, τα οποία, σύμφωνα με τις προεκτεθείσες σκέψεις, νομίμως υποβάλλονται και στο παρόν στάδιο.

Είναι, βεβαίως, νομικώς και δικαστικώς αυτονόητο ότι η απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίας εμμένει και παραμένει ενεργή και καταλυτική, καταλύουσα την υπόσταση της ποινικής διαδικασίας, ακόμη και αν δεν κηρυχθεί από το Δικαστήριο της ουσίας.

Πρέπει μάλιστα να επισημανθεί ότι, λόγω της υφισταμένης απόλυτης ακυρότητας της ποινικής δίωξης, ελλείπει παντελώς ποινική δίωξη, η οποία είναι δικονομικώς ανυπόστατη, συνεπώς ελλείπει η θεμελιώδης διαδικαστική προϋπόθεση, η οποία αποτελεί το δικονομικό θεμέλιο της ποινικής δίκης, η δε μη υπόσταση της ποινικής δίωξης καταλύει την ποινική δίκη και κωλύει την πρόοδο της παρούσας ποινικής διαδικασίας.

Είναι νομικώς και δικαστικώς αυτονόητο ότι, εάν, παντελώς εσφαλμένως, από νομική άποψη, γινόταν δεκτό ότι η ποινική δίωξη δεν είναι απόλυτα άκυρη, τότε το Δικαστήριο απλώς ακύρωσ και καθ' υπέρβαση εξουσίας θα δικάζε.

τόσον η προπαρασκευαστική διαδικασία όσον και η κύρια διαδικασία στο ακροατήριο.

Συνεπώς και για τον συγκεκριμένο λόγο, δεδομένου και ότι η παραβίαση των διατάξεων της Ευρωπαϊκής Σύμβασης των Δικαιωμάτων του Ανθρώπου και του Διεθνούς Συμφώνου για τα Ατομικά και Πολιτικά Δικαιώματα, που καθορίζουν την υπεράσπιση του κατηγορουμένου, συνεπάγεται απόλυτη ακυρότητα της διαδικασίας, προτείνω την απόλυτη ακυρότητα της προδικασίας και της εξ αυτής εξαρτημένης μεταγενέστερης παραπομπής μου στο ακροατήριο του Δικαστηρίου, καθώς και των εξ αυτής εξαρτημένων και μεταγενέστερων προπαρασκευαστικής και κύριας διαδικασίας στο ακροατήριο, και αιτούμαι να κηρυχθεί η απόλυτη ακυρότητα της προδικασίας, της παραπομπής μου στο ακροατήριο και της διαδικασίας στο ακροατήριο, τόσον της προπαρασκευαστικής διαδικασίας όσον και της κύριας διαδικασίας στο ακροατήριο.

Κορυδαλλός, 9-07-15

Ο Πληρεξούσιος Δικηγόρος

ΛΗΜΝΙΩΤΗΣ Γ. ΜΙΧΑΛΟΛΙΑΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΜΟΤΑΡΑ 37 - ΑΘΗΝΑ 108 83
ΤΗΛ 210 8224922
ΦΑΞ 016321168 ΔΟΥ: 14 ΑΘΗΝΩΝ

26

Η συνήγορος υπεράσπισης Δήμητρα Βελέντζα αφού ζήτησε και έλαβε το λόγο υπό την Πρόεδρο ανέπτυξε προφορικά κατέθεσε δε και γραπτά την κάτωθι ένσταση ακυρότητας της προδικασίας:

14

15